

unfoldingWord® Hebrew Bible

2 Samuel

Version 2.1.31

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2024-07-23**Date:**

2.1.31**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

unfoldingWord® Greek New Testament

2023-09-26**Date:**

0.34**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a or send a letter to Creative Commons, PO<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>copy of this license, visit Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative workunfoldingword.org/uhboriginal work by unfoldingWord is available from available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International[openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	2 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
10	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
12	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
14	Chapter 19
15	Chapter 20
15	Chapter 21
16	Chapter 22
17	Chapter 23
17	Chapter 24

2 Samuel

Chapter 1

¹וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וְדָוִד שָׁב מֵהַכּוֹת אֶת־הָעַמְלֵק וַיֵּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג יָמִים שְׁנַיִם ²וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַהֲנֵה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעַם שָׁאוּל וּבְגָדָיו קָרְעִים וְאַדְמָה עַל־רָאשָׁיו וַיְהִי בְּבָאוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה ³וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִי מִזֶּה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי ⁴וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מִהִי־הִיא הַדָּבָר הַגָּדֶנָּה לִּי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־הַמִּלְחָמָה וְגַם־הַרְבֵּה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמָתוּ וְגַם שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנֵי מָתָן ⁵וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנָּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מָת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנֵי ⁶וַיֹּאמֶר הַנָּעַר | הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרָא נִקְרָא בְּהָר הַגִּלְבָּעַ וַהֲנֵה שָׁאוּל נִשְׁעַן עַל־חֲנִיתוֹ וַהֲנֵה הָרֶכֶב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּקְהוּ ⁷וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וַאֲמַר הֲנִי ⁸וַיֹּאמֶר לִי מִי־אַתָּה וַאֲמַר ⁹עַמְלֵקִי אֲנִכִּי ¹⁰וַיֹּאמֶר אֵלָי עַמְד־נָא עָלַי וּמַתְּלֵנִי כִּי אֲחֻזְנִי הַשֶּׁבֶץ כִּי־כָל־עוֹד נִפְשִׁי בִּי ¹¹וְאָעֲמֵד עָלָיו וְאִמְתַּתְהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִחִיה אַחֲרַי נָפְלוּ וְאֶלֶךְ הַנָּזֵר | אֲשֶׁר עַל־רָאשָׁיו וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל־זֵרְעוֹ וְאֶבְיֵאֵם אֶל־אֲדֹנִי הִנֵּה ¹²וַיִּחַזֵּק דָּוִד בְּבְגָדָיו ¹³וַיִּקְרַע וְגַם כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ ¹⁴וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיִּצְמְדוּ עַד־הָעֶרֶב עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנֵי וְעַל־עַם יְהוָה וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בַּחֲרָב ¹⁵וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנָּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אִי מִזֶּה אָתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן־אִישׁ גֵּר עַמְלֵקִי אֲנִכִּי ¹⁶וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד דְּמָךְ ¹⁷וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד דְּמָךְ ¹⁸וַיֹּאמֶר לִלְמַד בְּנֵי־יְהוּדָה קִשְׁת הִנֵּה כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיָּשָׁר ¹⁹הַצֵּבִי יִשְׂרָאֵל גִּלְבָּמוֹתֶיךָ חָלַל אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים ²⁰אֶל־תִּגִּידוּ בְּגַת אֶל־תִּבְשְׁרוּ בַּחוּצָה אֲשֶׁקְלוֹן פֶּרִי־תִשְׁמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פֶּרִי־תִעְלָזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים ²¹הָרִי בַּגִּלְבָּעַ אֶל־טַל וְאֶל־מָטָר עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוֹמַת כִּי שֵׁם נִנְעַל מִגֵּן גְּבוּרִים מִגֵּן שָׁאוּל בְּלִי מָשִׁיחַ בְּשֵׁמִי ²²מִדָּם חַלְלִים מַחֲלֵב גְּבוּרִים קִשְׁת יְהוֹנָתָן לֹא נָשׁוּג אַחֲרָיו וְחָרַב שָׁאוּל לֹא תָשׁוּב רִיקָם ²³שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן הַנָּאֻהָבִים וְהַנְּעִימָם בַּחֲיִיָּהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְגְּדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיּוֹת גְּבוּרֵי ²⁴בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׁאוּל בְּכִינָה הַמִּלְבָּשָׁכֶם שְׁנֵי עַם־עֲדָנִים הַמַּעֲלָה עֲדִי זָהָב עַל לְבוּשָׁכֶם ²⁵אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים בַּתּוֹךְ הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלַל ²⁶צֶרֶל־י עָלֶיךָ אַחִי יְהוֹנָתָן נַעֲמַת לִי מֵאֵד נִפְלְאָתָה אֲהַבְתָּךְ לִי מֵאֲהַבַת נָשִׁים ²⁷אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים וַיִּאֲבָדוּ כָּל־מִלְחָמָה: פ

[1]:8

[1]:11

[1]:16

Chapter 2

¹וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאֹל דָּוִד בַּיהוָה | לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה בֶּאֱחָת עֲרִי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֵלֶּה וַיֹּאמֶר חֲבֵרְנָה ²וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאֶבִּיגַיִל אִשְׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי ³וְאֶנְשָׁיו אֲשֶׁר־עִמּוֹ הָעֲלָה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבֵרֹן ⁴וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ־שָׁם אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית יְהוּדָה וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֲנִשִּׁי יָבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־שָׁאוּל ⁵וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אֲנָשֵׁי יָבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרִכִּים אַתֶּם לַיהוָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֶסֶד הַזֶּה עִם־אֲדֹנֵיכֶם עִם־שָׁאוּל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ ⁶וְעַתָּה יַעֲשֵׂה־יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וְאֶמֶת וְגַם אֲנִכִּי אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה ⁷וְעַתָּה | תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם וְהִיוּ לְבִנְיָמִין חֵיל כִּי־מָת אֲדֹנֵיכֶם שָׁאוּל וְגַם־אֹתִי מָשְׁחוּ בֵּית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עָלֵיהֶם ⁸פ וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שֹׂרֶצָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל לָקַח אֶת־אִישׁ בִּשֵׁת בֶּן־שָׁאוּל וַיַּעֲבֵרְהוּ מַחֲנִים ⁹וַיִּמְלִכְהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־הָאֲשׁוּרִי וְאֶל־יִזְרְעֵאל וְעַל־אֲפְרַיִם וְעַל־בִּנְיָמִן וְעַל־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָפ ¹⁰בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ־בִּשֵׁת בֶּן־שָׁאוּל בְּמִלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁתֵּים־שָׁנִים מֶלֶךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד ¹¹וַיְהִי מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ בַּחֲבֵרֹן עַל־בֵּית יְהוּדָה שִׁבְעֵה שָׁנִים וּשְׁשֶׁה חֳדָשִׁים ¹²וַיֵּצֵא אַבְנֵר בֶּן־נֵר וַעֲבָדֵי אִישׁ־בִּשֵׁת בֶּן־שָׁאוּל מִמַּחֲנִים גִּבְעוֹנָה ¹³וַיִּזְאָב בֶּן־צִרוּיָה וְעַבְדֵי דָוִד יָצְאוּ וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־בְּרֶכֶת גִּבְעוֹן וַיִּחַדּוּ וַיֵּשְׁבוּ אֵלֶּה עַל־הַבְּרֶכֶת מָזָה וְאֵלֶּה עַל־הַבְּרֶכֶת מָזָה ¹⁴וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל־יֹאבָב יִקְוֹמוּ נָא הַנְּעָרִים וַיִּשְׁחָקוּ לִפְנֵינוּ וַיֹּאמֶר יֹאבָב יִקְמוּ ¹⁵וַיִּקְמוּ וַיַּעֲבֵרוּ בַּמִּסְפֵּר שְׁנֵים עָשָׂר לְבִנְיָמִן וּלְאִישׁ בִּשֵׁת בֶּן־שָׁאוּל וּשְׁנֵים עָשָׂר מַעֲבָדֵי דָוִד ¹⁶וַיִּחַזְקוּ אִישׁ | בְּרָאשׁ רַעְהוּ וְחִרְבּוֹ בְּצַד רַעְהוּ וַיִּפְּלוּ וַיִּחַדּוּ וַיִּקְרָא לְמִקְוֹם הַהוּא חִלְקָת הַצָּרִים אֲשֶׁר גִּבְעוֹן ¹⁷וַתְּרִי הַמִּלְחָמָה קִשָּׁה עַד־מָאֵד בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּגְּף אַבְנֵר וְאֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד ¹⁸וַיְהִי־שָׁם שְׁלֹשָׁה בְנֵי צִרוּיָה וַיֹּאב אֲבִישִׁי וַעֲשָׂהאֵל קַל בְּרַגְלָיו כְּאֶתֶד הַצִּבִּים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה ¹⁹וַיִּרְדֹּף עֲשָׂהאֵל אַחֲרֵי אַבְנֵר וְלֹא־נִטָּה לָלֶכֶת עַל־הַיָּמִין וְעַל־הַשְּׂמֹאל מֵאֲחֵרֵי אַבְנֵר ²⁰וַיִּפֹּן אַבְנֵר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵתָה זֶה עֲשָׂהאֵל וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי ²¹וַיֹּאמֶר לוֹ אַבְנֵר נָטָה לִּךְ עַל־יָמִינִךְ אוֹ עַל־שְׂמְאֹלְךָ וְאַתָּה לִּךְ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְחָלֶלְךָ אֶת־חֲלָצְתוֹ וְלֹא־אֲבָה עֲשָׂהאֵל לְסוֹר מֵאֲחֵרָיו ²²וַיִּסָּף עוֹד אַבְנֵר לֵאמֹר אֶל־עֲשָׂהאֵל סוֹר לָךְ מֵאֲחֵרֵי לָמָּה אֲכַכָּה אֶרְצָה וְאֵיךְ אֲשָׂא פָנַי אֶל־יֹאבָב אַחֲרֶיךָ ²³וַיִּמָּן לְסוֹר וַיִּכְהוּ אַבְנֵר בַּאֲחֵרֵי הַחֲנִית אֶל־הַחֲמֹשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאֲחֵרָיו וַיִּפֹּל־שָׁם וַיָּמָת תַּחְתָּא ²⁴וַיְהִי כָּל־הַבָּא אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עֲשָׂהאֵל וַיָּמָת וַיַּעֲמֵד ²⁵וַיִּרְדֹּפוּ יֹאבָב וְאֲבִישִׁי אַחֲרֵי אַבְנֵר וַהֲשִׁמְשׁ בָּאָה וְהָמָּה בָּאוּ עַד־גִּבְעַת אֵמָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־יָם דָּרָךְ מְדָבָר גִּבְעוֹן ²⁶וַיִּתְקַבְּצוּ בְּנֵי־בִנְיָמִן אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיְהִיו לְאִגְדָּה אֶחָת וַיַּעֲמֵדוּ

על ראש־גבעה אחת:²⁶ וַיִּקְרָא אֲבִנֹר אֶל־יוֹאֵב וַיֹּאמֶר הֲלִנְצֹחַ תֹּאכַל חֹרֵב הַלֹּא יִדְעָתָה כִּי־מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתִי לֹא־תֵאמַר לָעַם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אַחִיהֶם:²⁷ וַיֹּאמֶר יוֹאֵב חֵי הָאֱלֹהִים כִּי לֹאִל דְּבַרְתָּ כִּי אֲזַ מִהֲבִקֵּר נַעֲלָה הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אַחִיו:²⁸ וַיִּתְקַע יוֹאֵב בְּשׁוֹפָר וַיַּעֲמֵדוּ כָל־הָעָם וְלֹא־יָרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם:²⁹ וְאֲבִנֹר וְאֲנָשָׁיו הִלְכוּ בַּעֲרֹבָה כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּלְכּוּ כָל־הַבִּתְרוֹן וַיָּבִיאוּ מִחַיִּים:³⁰ וַיּוֹאֵב שָׁב מֵאַחֲרֵי אֲבִנֹר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּפְקְדוּ מַעֲבָדֵי דָוִד תְּשַׁע־הָעֶשְׂרֵת אִישׁ וְעֶשְׂה־אֵל:³¹ וְעַבְדֵי דָוִד הָיוּ מִבְּנֵימֹן וּבְאֲנָשֵׁי אֲבִנֹר שְׁלֹש־מֵאוֹת וְשָׁשִׁים אִישׁ מֵתוֹ:³² וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֶשְׂהֵאל וַיִּקְבְּרוּהוּ בַקֶּבֶר אֲבִיו אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיִּלְכּוּ כָל־הַלַּיְלָה יוֹאֵב וְאֲנָשָׁיו וַיָּאֵר לָהֶם בַּחֲבֵרוֹן:

11[2:23]

Chapter 3

¹ וְתִהְיֶה הַמִּלְחָמָה אַרְכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדוֹד הֶלֶךְ וְחֹזֶק וּבֵית שָׁאוּל הִלְכִים וְדָלִים:² וַיִּלְדוּ¹¹ לְדָוִד בָּנִים בַּחֲבֵרוֹן וַיְהִי בַכּוֹרֶן אֲמֹנֹן לְאַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית:³ וּמִשְׁנֵהוּ כְּלָב לְאִבִּינֹר¹² אִשֶּׁת נָבָל הַכְּרֵמֶלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אֲבִשָׁלוֹם בֶּן־מַעֲכָה בַת־תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשּׁוּר:⁴ וְהַרְבִּיעִי אֲדִנְיָה בֶן־חֲגִית וְהַחֲמִישִׁי שַׁפְטִיָּה בֶן־אֲבִיטָל:⁵ וְהַשְּׁשִׁי יִתְרֵעָם לַעֲגֹלָה אִשֶּׁת דָּוִד אֵלָה יִלְדוּ לְדָוִד בַּחֲבֵרוֹן:⁶ וַיְהִי בַהֲיוֹת הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאֲבִנֹר הָיָה מִתְחַזֵּק בְּבֵית שָׁאוּל:⁷ וְלִשְׁאוּל פִּלְגֶשׁ וּשְׁמָה רַצְפָּה בַת־אִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִנֹר מִדּוֹעַ בָּאתָה אֶל־פִּילְגֶשׁ אֲבִי:⁸ וַיֹּחֵר לְאֲבִנֹר מֵאֵד עַל־דְּבָרֵי אִישׁ־בִּשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר הֲרָאשׁ כָּלָב אֲנֹכִי אֲשֶׁר לִיהוּדָה הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה־חֹסֶד עִם־בֵּית | שָׁאוּל אֲבִיךָ אֶל־אֲחִיו וְאֶל־מִרְעָהוּ וְלֹא הַמְצִיתֶךָ בִּיד־דָּוִד וְתִפְקֹד עָלַי עוֹן הָאִשָּׁה הַזֹּאת:⁹ כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאֲבִנֹר וְכֹה יִסִּיף לוֹ כִּי כֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־כֵן אֶעֱשֶׂה־לוֹ:¹⁰ לַהֲעֵבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל וּלְהָקִים אֶת־כֹּסֶס דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה מִדָּן וְעַד־בָּאָר שָׁבַע:¹¹ וְלֹא־יִכַּל עוֹד לְהַשִּׁיב אֶת־אֲבִנֹר דְּבַר מִיֶּרְמִיָּהוּ אֹתוֹ:¹² וַיִּשְׁלַח אֲבִנֹר מַלְאָכִים | אֶל־דָּוִד תַּחֲתָיו¹³ לֵאמֹר לְמִי־אַרְצֶךָ לֵאמֹר כִּרְתָּה בְרִיתֶךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל:¹⁴ וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרֹת אִתְּךָ בְּרִית אַךְ דָּבָר אֶחָד אֲנֹכִי שָׂאל מֵאִתְּךָ לֵאמֹר לֹא־תִרְאֶה אֶת־פָּנַי כִּי | אִם־לִפְנֵי הַבִּיאֶךָ אֶת מִיכָל בַת־שָׁאוּל בְּבֶאֱךָ לְרָאוֹת אֶת־פָּנַי:¹⁵ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אִישׁ־בִּשְׁתּוֹ לֵאמֹר תִּנֵּה אֶת־אִשְׁתִּי אֶת־מִיכָל אֲשֶׁר אֶרְשָׁתִּי לִי בְמָאָה עָרְלוֹת פִּלְשִׁתִּים:¹⁶ וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתּוֹ וַיִּקְחָה מֵעַם אִישׁ מֵעַם פִּלְטִיָּאל בֶּן־לִישׁ:¹⁷ וַיִּלֶּךְ אֵתָּה אִשָּׁה הַלֹּךְ וּבִכָּה אַחֲרֶיהָ עַד־בְּחָרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲבִנֹר לֶךְ שׁוֹב וַיִּשָּׁב:¹⁸ וְדָבָר־אֲבִנֹר הָיָה עִם־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גַּם־תִּמּוֹל גַּם־שִׁלְשָׁם הֵייתֶם מְבַקְּשִׁים אֶת־דָּוִד לְמָלֶכְךָ עֲלֵיכֶם:¹⁹ וְעַתָּה עֲשׂוּ כִּי יְהוֹה אֲמַר אֶל־דָּוִד לֵאמֹר בֵּיד | דָּוִד עַבְדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פִּלְשִׁתִּים וּמִיַּד כָּל־אִיבֵיהֶם:²⁰ וַיַּדְבֵּר גַּם־אֲבִנֹר בְּאֲזְנֵי בְנֵימִין וַיִּלֶּךְ גַּם־אֲבִנֹר לְדָבָר בְּאֲזְנֵי דָוִד בַּחֲבֵרוֹן אֶת כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל־בֵּית בְּנֵימִין:²¹ וַיָּבִיאוּ אֲבִנֹר אֶל־דָּוִד חֲבֵרוֹן וְאִתּוֹ עֲשָׂרִים אָנָשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאֲבִנֹר וְלָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִשְׁתֶּה:²² וַיֹּאמֶר אֲבִנֹר אֶל־דָּוִד אֶקְוֶה | וְאֵלָכָה וְאֶקְבָּצָה אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרְתוּ אִתְּךָ בְּרִית וּמִלְכָּתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר וְנִפְשָׁךְ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־אֲבִנֹר וַיִּלֶּךְ בְּשָׁלוֹם:²³ וְהִנֵּה עַבְדִּי דָוִד וַיּוֹאֵב בָּא מִהַגְדוֹד וְשָׁלַל רֶב עִמָּם הִבִּיאוּ וְאֲבִנֹר אִינְגוּ עִם־דָּוִד בַּחֲבֵרוֹן כִּי שָׁלְחוּ וַיִּלֶּךְ בְּשָׁלוֹם:²⁴ וַיּוֹאֵב וְיֹאֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מֶה עָשִׂיתָ הַנֶּהֱבֵא אֲבִנֹר אֵלֶיךָ לְמַהֲזָה שְׁלַחְתּוֹ וַיִּלֶּךְ הַלֹּךְ:²⁵ וַיַּדְעַת אֶת־אֲבִנֹר בֶּן־נֹר כִּי לִפְתָּתֶךָ בָּא וְלִדְעַת אֶת־מוֹצָאֶךָ וְאֶת־מִבּוֹאֶךָ²⁶ וַיִּדְעַת אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֵתָּה עָשָׂה:²⁷ וַיִּצָּא יוֹאֵב מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרֵי אֲבִנֹר וַיִּשְׁבּוּ אִתּוֹ מִבּוֹר הַסֶּהַר וְדָוִד לֹא יָדָע:²⁸ וַיֵּשֶׁב אֲבִנֹר חֲבֵרוֹן וַיִּטְהוּ יוֹאֵב אֶת־תּוֹךְ הַשָּׁעַר לְדָבָר אִתּוֹ בְּשָׁלִי וַיִּכְהוּ שָׁם הַחֲמֹשׁ וַיָּמָת בָּדָם עֶשְׂה־אֵל אַחִיו:²⁹ וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִי וּמַמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם מִדְּמֵי אֲבִנֹר בֶּן־נֹר:³⁰ וַיִּחַלּוּ עַל־רָאשׁ יוֹאֵב וְאֵל כָּל־בֵּית אֲבִיו וְאֵל־יִכְרֹת מִבֵּית יוֹאֵב זָב וּמִצָּרַע וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וּנְפֹל בַּחֲרֹב וּחְסֵר־לָחֶם:³¹ וַיּוֹאֵב וְאֲבִישִׁי אַחִיו הָרְגוּ לְאֲבִנֹר עַל אֲשֶׁר הָמִית אֶת־עֶשְׂהֵאל אַחִיהֶם בְּגִבְעוֹן בַּמִּלְחָמָה:³² וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יוֹאֵב וְאֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ קִרְעוּ בְּגִדֵיכֶם וְחַגְרוּ שָׁקִים וּסְפְדוּ לִפְנֵי אֲבִנֹר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הֶלֶךְ אַחֲרֵי הַמָּטָה:³³ וַיִּקְבְּרוּ אֶת־אֲבִנֹר בַּחֲבֵרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוֹלוֹ וַיִּבֶךְ אֶל־קִבְרֵי אֲבִנֹר וַיִּבְכוּ כָל־הָעָם:³⁴ וַיִּקְנֹן הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִנֹר וַיֹּאמֶר הַכְּמוֹת נָבָל יָמוֹת אֲבִנֹר:³⁵ יָדָךְ לֹא־אֶסְרוֹת וְרַגְלֶיךָ לֹא־נִחַשְׁתִּים הַגִּשּׁוּ כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי־עוֹלָה נְפֹלָת וּסְפוּ כָל־הָעָם לְבָכוֹת עָלָיו:³⁶ וַיָּבֵא כָל־הָעָם לְהַבְהוֹת אֶת־דָּוִד לָחֶם בַּעֲדָה הַיּוֹם וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף כִּי אִם־לִפְנֵי בּוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם־לָחֶם אוֹ כָל־מִאֲמוֹהָ:³⁷ וַיִּכְלֶהֶם הַלִּירוֹ וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל־הָעָם טוֹב:³⁸ וַיִּדְעוּ כָל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל יְהוָה הוּא כִּי לֹא הִיָּתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית אֶת־אֲבִנֹר בֶּן־נֹר:³⁹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדָּיו הַלֹּא תִדְעוּ כִּי־שָׂר וְגָדוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל:⁴⁰ וְאֲנֹכִי הַיּוֹם רֹךְ וּמִשׁוּחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קִשִּׁים מִמֶּנִּי יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֶׂה הָרָעָה כְּרַעְתּוֹ:⁴¹

11[3:2]

12[3:3]

13[3:12]

14[3:15]

15[3:25]

Chapter 4

¹וישמע בן־שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל־ישראל נבהלו: ²ושני אנשים שרי־גדודים היו בן־שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם־באלות תחשב על־בנימן: ³ויברחו הבארתיים גתימה ויהי־שם גרים עד היום הזה: ⁴וליהונתן בן־שאול בן נכה רגלים בן־חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאנה אמתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיקשת: ⁵וילכו בני־רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כתם היום אל־בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ⁶והנה באו עד־תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל־החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ויבאו הבית והוא־שכב על־מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתו ויסירו את־ראשו ויקחו את־ראשו וילכו דרך הערבה כל־הלילה: ⁸ויבאו את־ראש איש־בשת אל־דוד חברון ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת בן־שאול איבך אשר בקש את־נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ⁹ויען דוד את־רכב | ואת־בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חיי־הוה אשר־פדה את־נפשי מכל־צרה: ¹⁰כי המגיד לי לאמר הנה־מת שאול והוא־היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתילו בשרה: ¹¹אף כי־אנשים רשעים הרגו את־איש־צדיק בביתו על־משכבו ועתה הלוא אבקש את־דמו מידכם ובערתי אתכם מן־הארץ: ¹²ויצו דוד את־הנערים ויהרגום ויקצצו את־ידיהם ואת־רגליהם ויתלו על־הברכה בחברון ואת ראש איש־בשת לקחו ויקברו בקבר־אבנר בחברון: ⁹

Chapter 5

¹ויבאו כל־שבטי ישראל אל־דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: ²גם־אתמול גם־שלושום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית: ¹¹המוציא: ¹²והמביא: ¹³את־ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי את־ישראל ואתה תהיה לגידי על־ישראל: ³ויבאו כל־קנני ישראל אל־המלך חברונה ויכתת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשתו את־דוד למלך על־ישראל: ⁴בן־שלושים שנה דוד מלכו ארבעים שנה מלך על־יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל־ישראל ויהודה: ⁶וילך המלך ואנשיו ירושלם אל־היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא־תבוא הנה כי אם־הסירך העורים והפסחים לאמר לא־יבוא דוד הנה: ⁷וילכך דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ⁸ויאמר דוד ביום ההוא כל־מכה יבסי ויגע בצנור ואת־הפסחים ואת־העורים שנאה: ⁴⁵⁶⁷ וילך דוד על־כן ואמר עור ופסח לא יבוא אל־הבית: ⁹וישב דוד במצדה ויקרא־לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן־המלוא וביתה: ¹⁰וילך דוד זלור וגדול ויהנה אלהי צבאות עמו: ¹¹וישלח חירם מלך־צר מלאכים אל־דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו־בית לדוד: ¹²וידע דוד כי־הכנין יהוה למלך על־ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו ויגדלו ויגדלו עוד לדוד בנים ובנות: ¹⁴ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושוֹבֵב ונתן ושלמה: ¹⁵ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ¹⁶ואלישמע ואלידע ואליפלט: ¹⁷וישמעו פלשתים כי־משחו את־דוד למלך על־ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דוד וישמע דוד וירד אל־המצודה: ¹⁸ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: ¹⁹וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל־פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל־דוד עלה כי־נתן אתן את־הפלשתים בידיך: ²⁰ויבא דוד בבעל־פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את־איבי לפני כפרץ מים על־כן קרא שם־המקום ההוא בעל פרצים: ²¹ויעזבו־שם את־עצביהם וישאם דוד ואנשיו: ²²ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: ²³וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל־אחריהם ובאת להם ממול בכאים: ²⁴ויהי בשמער: ¹⁷את־קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ²⁵ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את־פלשתים מגבע עד־באר גזר: ⁹

11[5:2

12[5:2

13[5:2

14[5:8

15[5:8

16[5:8

17[5:24

Chapter 6

¹ויסוף עוד דוד את־כל־בחור בישראל שלשים אָלֶף: ²ויקם | וילך דוד וכל־העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר־נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: ³וירכבו את־ארון האלהים אל־עגלה חדשה וישאנה מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את־העגלה חדשה: ⁴וישאנה מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: ⁵וידד | וכל־בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: ⁶ויבאו עד־גרן נכון וישלח עזא אל־ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: ⁷ויחר־אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על־השל וימת שם עם ארון האלהים: ⁸ויחר לדוד

על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה היום הזה: ⁹ וינא דוד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: ¹⁰ ולא־אבה דוד להסיר אליו את־ארון יהוה על־עיר דוד ויטהו דוד בית עבד־אדום הגתי: ¹¹ וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את־עבד אדם ואת־כל־ביתו: ¹² ויגד למלך דוד לאמר בך יהוה את־בית עבד אדם ואת־כל־אשר־לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את־ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ¹³ ויהי כי צעדו נשאי ארון־יהוה ששה צעדים ויצבחו שור ומריא: ¹⁴ ודוד מכרכר בכל־עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ¹⁵ ודוד וכל־בית ישראל מעלים את־ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: ¹⁶ והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת־שאול נשקפה | בעד החלון ותרא את־המלך דוד מפוז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה: ¹⁷ ויבאו את־ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה־לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ¹⁸ ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את־העם בשם יהוה צבאות: ¹⁹ ויחלק לכל־העם לכל־המון ישראל למאיש ועד־אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל־העם איש לביתו: ²⁰ וישב דוד לברך את־ביתו ותצא מיכל בת־שאול לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ²¹ ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר בחר־בי מאביר ומכל־ביתו לצות אתי גיד על־עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני יהוה: ²² ונקלתי עוד־מזאת והייתי שפל בעיני ועם־האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ²³ ולמיכל בת־שאול לא־היה לה ילד עד יום מותה: פ

Chapter 7

¹ ויהי כ־יושב המלך בביתו ויהוה הניח־לו מסביב מכל־איביו: ² ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים יושב בתוך היריעה: ³ ויאמר נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: ⁴ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה אל־נתן לאמר: ⁵ לך ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר יהוה האתה תבנה־לי בית לשבתי: ⁶ כי לא ישבתי בבית לַמְיוֹם העלתי את־בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואֶהְיֶה מתהלך באהל ובמשכן: ⁷ בכל אשר־התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי את־אחד־שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים: ⁸ ועתה כה־תאמר לעבדי לֵדֹד כה אמר יהוה צבאות אני לקחת־ך מִהַנְּהוּה מאחר הצאן להיות נגיד על־עמי על־ישראל: ⁹ ואֶהְיֶה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את־כל־איביר מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ¹⁰ ושמתי מְקוֹם לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יסיפו בני־עולה לענותו כאשר בראשונה: ¹¹ ולמִן־הַיּוֹם אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והניחתי לך מכל־איביר והגיד לך יהוה כי־בית יעשה־לך יהוה: ¹² כי | ימלאו ימיר ושכבת את־אבותיך והקימתי את־זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכניתי את־ממלכתך: ¹³ הוא יבנה־בית לשמי וכננתי את־כסא ממלכתך עד־עולם: ¹⁴ אני אֶהְיֶה־לוֹ לֵאב והוא יהיה־לי לבן אשר בהעוֹתוֹ והכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: ¹⁵ וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מפניך: ¹⁶ ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם: ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל־דוד: ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני והוה ומי ביתי כי הביאתני עד־הלם: ¹⁹ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני והוה ותדבר גם אל־בית־עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: ²⁰ ומה־יִסְיֹף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את־עבדך אדני יהוה: ²¹ בעבור דברך וכלבך עשית את כל־הגדולה הזאת להודיע את־עבדך: ²² על־כן גדלת אדני יהוה כי־אין כְּמוֹךָ ואין אלהים זולתך בכל אשר־שמענו באזנינו: ²³ ומי כעמך כי־ישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו־אלהים לפדות־לוֹ לעם ולשום לו שם ולעשות לָכֶם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: ²⁴ ותכונן לך את־עמך ישראל | לך לעם עד־עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על־עבדך ועל־ביתו הקם עד־עולם ועשה כאשר דברת: ²⁶ ויגדל שמך עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על־ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: ²⁷ כי־אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתך את־און עבדך לאמר בית אבנֶה־לך על־כן מצא עבדך את־לבו להתפלל אליך את־התפלה הזאת: ²⁸ ועתה | אדני יהוה אתה־הוא האלהים ודבר־ך יהיו אמת ותדבר אל־עבדך את־הטובה הזאת: ²⁹ ועתה הואל וברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי־אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית־עבדך לעולם: פ

Chapter 8

¹ ויהי אחרי־כן ויך דוד את־פְּלִשְׁתִּים ויכניעם ויקח דוד את־מתג האמה מיד פְּלִשְׁתִּים: ² ויך את־מוֹאֵב וימַדְּם בחבל השכב אותם ארצה וימַדְּ שְׁנֵי־חֻבְלִים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לְדֹד לעבדים נשאי מנחה: ³ ויך דוד את־הַדְּדַעַר בִּן־רחב מלך צובה בלכתו יְהִשִּׁיב יָדוֹ בְּנֶהֱרָ: ⁴ וילכד דוד ממנו אלף ושבע־מאות פְּרָשִׁים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את־כל־הָרֶכֶב ויותר ממנו מאה רכב: ⁵ ותבא ארם דְּמָשֶׁק לַעֲזֹר לַהַדְּדַעַר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים־ושנים אלף איש: ⁶ וישם דוד נצבים בארם דְּמָשֶׁק ותהי ארם לְדֹד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את־דוד בכל אשר הלך: ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הַדְּדַעַר ויביאם יְרוּשָׁלַם: ⁸ ומבטח ומברתי ערי הַדְּדַעַר לָקַח המלך דוד נחשת הרבה מאד: ⁹ וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל־חיל הַדְּדַעַר: ¹⁰ וישלח תעי את־יורם־בֶּנִי אל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לשאֵל־לוֹ לְשָׁלוֹם וְלָבְרָכּוֹ על אשר נלחם בהַדְּדַעַר ויכחו כי־איש מלחמות תעי היה הַדְּדַעַר ובידו היו כלי־כֶּסֶף וכלי־זָהָב וכלי נחשת: ¹¹ גם־אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם־הַכֶּסֶף והזָהָב אשר הקדיש מכל־הַגּוֹיִם אשר כבש: ¹² מארם

וממואב ומבני עמון ומפלישתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן־רחב מלך צובה: ¹³ ויעש דוד שם בשבו מהכותו את־אֶרֶם בגיא־מלח שמונה עשר אלף: ¹⁴ וישם באדום נצבים בכל־אדום שם נצבים ויהי כל־אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את־דוד בכל אשר הלך: ¹⁵ וימלך דוד על־כל־ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל־עמו: ¹⁶ ויואב בן־צרויה על־הצבא ויהושפט בן־אחילוד מזכיר: ¹⁷ וצדוק בן־אחיסוב אחימלך בן־אביתר כהנים ושירה סופר: ¹⁸ ובניהו בן־יהוידע והכרתי והפילתי ובני דוד כהנים היו: פ

Chapter 9

¹ ויאמר דוד הכי יש־עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: ² ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו־לו אל־דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: ³ ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל־המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: ⁴ ויאמר־לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל־המלך הנה־הוא בית מכיר בן־עמיאל בלו דבר: ⁵ וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן־עמיאל מלו דבר: ⁶ ויבא מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול אל־דוד ויפל על־פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: ⁷ ויאמר־לו דוד אל־תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את־כל־שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על־שלחני תמיד: ⁸ וישתחו ויאמר מה עבדך כי פניתי אל־הכלב המת אשר כמוני: ⁹ ויקרא המלך אל־ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל־ביתו נתתי לבן־אדניך: ¹⁰ ועבדת לו את־האדמה אתה ובניך ועבד־יך והבאת והיה לבן־אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן־אדניך יאכל תמיד לחם על־שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים: ¹¹ ויאמר ציבא אל־המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את־עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על־שלחני כאחד מבני המלך: ¹² ולמפיבשת בן־קטן ושמו מיכא וכל מושב בית־ציבא עבדים ומפיבשת: ¹³ ומפיבשת ישב בירושלם כי על־שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו: פ

Chapter 10

¹ ויהי אחר־כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: ² ויאמר דוד אעשה־חסד | עם־חנון בן־נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד־עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: ³ ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם המכבד דוד את־אביך בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלווא בעבור חקור את־העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את־עבדיו אליך: ⁴ ויקח חנון את־עבדי דוד ויגלה את־חצי זקנם ויכרת את־מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: ⁵ ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי־היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד־יצמח זקנם ושבתם: ⁶ ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני־עמון וישכרו את־אֶרֶם בית־רחוב ואת־אֶרֶם צובא עשרים אלף רגלי ואת־מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים־עשר אלף איש: ⁷ וישמע דוד וישלח את־יואב ואת כל־הצבא הגברים: ⁸ ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער ואֶרֶם צובא ורחוב ואיש־טוב ומעכה לבדם בשדה: ⁹ וירא יואב כי־היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל: ¹⁰ ויערך לקראת אֶרֶם: ¹¹ ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: ¹² ויאמר אס־תחזק אֶרֶם ממני והיתה לי לישועה ואם־בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: ¹³ חזק ונתחזק בעד־עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו: ¹⁴ ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה באֶרֶם וינסו מפניו: ¹⁵ ובני עמון ראו כי־נס אֶרֶם וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם: ¹⁶ וירא אֶרֶם כי גוף לפניו ישראל ויאספו יחד: ¹⁷ וישלח הדדעזר ויצא את־אֶרֶם אשר מעבר הנָהָר ויבאו חילים ושובך שר־צבא הדדעזר לפניהם: ¹⁸ ויגד לדוד ס ויאסף את־כל־ישראל ויעבר את־היָרְדֵן ויבא חלאמה ויערכו אֶרֶם לקראת דוד וילחמו עמו: ¹⁹ וינס אֶרֶם מפני ישראל ויהרג דוד מאֶרֶם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר־צבאו הכה וימת שם: ²⁰ ויראו כל־המלכים עבדי הדדעזר כי גפּו לפניו ישראל וישלמו את־ישראל ויעבדו ויראו אֶרֶם להושיע עוד את־בני עמון: פ

[10:9]

Chapter 11

¹ ויהי לתשובת השנה לעת | צאת המלכים וישלח דוד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־ישראל וישחתו את־בני עמון ויצרו על־רבה ודוד יושב בירושלם: ² ויהי | לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על־גג בית־המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא־זאת בת־שבע בת־אליעם אשת אוריה החתי: ⁴ וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל־ביתה: ⁵ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: ⁶ וישלח דוד אל־יואב שלח אלי את־אוריה החתי וישלח יואב את־אוריה אל־דוד: ⁷ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁸ ויאמר דוד לאוריה בד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך: ⁹ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל־עבדי אדניו ולא יבד אל־ביתו: ¹⁰ ויגדו לדוד לאמר לא־יבד אוריה אל־ביתו ויאמר דוד אל־אוריה הלא מדברך אתה בִּא־מדוע לא־יבדת אל־ביתך: ¹¹ ויאמר אוריה אל־דוד הארון וישראל ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על־פני השדה חנים ואני אבוא אל־ביתי לאכל

ולשתות ולשכב עם־אשתי חַיָּה וְחִי נִפְשָׁךְ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: ¹²וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֹרִיָּה שֶׁב בְּזֶה גַם־הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָ וַיֵּשֶׁב אֹרִיָּה יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרָת: ¹³וַיִּקְרָאֵלּוּ דָּוִד וַיֹּאכַל לֶפְנָיו וַיִּשְׁכְּרוּ וַיִּשְׁכְּרוּ וַיֵּצֵא בָּעֶרֶב לִשְׁכָב בְּמִשְׁכְּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדָנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד: ¹⁴וַיְהִי בִבְקָר דָּוִד סֹפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אֹרִיָּה: ¹⁵וַיִּכְתֹּב בְּסֹפֶר לֵאמֹר הִבּוּ אֶת־אֹרִיָּה אֶל־מוֹל' פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הַחֲזָקָה וּשְׁבַתֶּם מֵאַחֲרָיו וְנָכָה וּמָתָם: ¹⁶וַיְהִי בִשְׁמוֹר יוֹאָב אֶל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אֹרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אֲנָשִׁי־חַיִּל שָׁם: ¹⁷וַיֵּצְאוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר וַיִּלְחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן־הָעֵמֶם מֵעַבְדֵי דָּוִד וַיָּמָת גַּם אֹרִיָּה הַחַתִּי: ¹⁸וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיִּגְדֵּל דָּוִד אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַמִּלְחָמָה: ¹⁹וַיֵּצֵא אֶת־הַמֶּלֶאךָ לֵאמֹר כִּכְלוּתְכֶם אֶת כָּל־דְּבָרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ: ²⁰וְהָיָה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לָךְ מִדּוֹעַ נִגְשַׁתְּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יִדְעַתֶּם אֶת אֲשֵׁרֵיהֶם מֵעַל הַחוֹמָה: ²¹מִי־הֵכָּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בִּן־רִבְשָׁת הַלֹּא־אִשָּׁה הַשְּׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתַבָּץ לָמָּה נִגְשַׁתֶּם אֶל־הַחוֹמָה וְאָמַרְתֶּם גַּם עַבְדְּךָ אֹרִיָּה הַחַתִּי מָתָּה: ²²וַיִּלָּךְ הַמֶּלֶאךָ וַיָּבֹא וַיִּגְדֵּל דָּוִד אֶת כָּל־אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹאָב: ²³וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶאךָ אֶל־דָּוִד כִּי־נִגְבְּרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשִּׁדָּה וְנָהִיָּה עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר: ²⁴וַיִּרְאוּ ¹¹הַמּוֹרִים ¹²אֶל־עַבְדְּךָ מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמוּתוּ מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אֹרִיָּה הַחַתִּי מָתָם: ²⁵וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמֶּלֶאךָ כֹּה־תֹאמַר אֶל־יוֹאָב אֲלֵי־רַע בַּעֲיִינְךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־כָּהָה וְכָהָה תֹאכַל הַחֹרֵב הַחֲזָק מִלְחָמְתְּךָ אֶל־הָעִיר וְהָרָסָה וְחִזְקָהּ: ²⁶וַתִּשְׁמַע אִשָּׁת אֹרִיָּה כִּי־מָת אֹרִיָּה אִשָּׁה וַתִּסְפֹּד עַל־בַּעֲלָהּ: ²⁷וַיַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֹּאסְפֶה אֶל־בֵּיתוֹ וְתַהֲיִילוּ לָאִשָּׁה וְתִלְדֵּל לּוֹ בֶּן וִירַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד בַּעֲיִנֵּי יְהוָה: פ

11:24¹¹11:24¹²

Chapter 12

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיֹּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בָּעִיר אַחַת אַחַד עֹשִׂיר וְאֶחָד רָאשׁ: ²לְעֹשִׂיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הרבה מאד: ³וְלָרֶשֶׁת אֵין־כֹּל כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קִטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיַּחֲזֶה וַתִּגְדֹּל עִמּוֹ וְעַם־בָּנָיו יַחְדָּו מִפְּתוֹ תֹאכַל וּמִכֶּסֶד תִּשְׁתֶּה וּבְחִיקוֹ תִּשְׁכָּב וְתַהֲיִילוּ כֶּבֶת: ⁴וַיָּבֹא הָלֶךְ לְאִישׁ הָעֹשִׂיר וַיַּחֲמַל לִקְחַת מִצֵּאָנוּ וּמִבְקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֶרֶץ הַבֹּאֵל וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׁת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו: ⁵וַיַּחֲרֹאֲף דָּוִד בְּאִישׁ מֵאָד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן כִּי־יִהְיֶהֱכָה כִּי בְּרִמּוֹת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת: ⁶וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתַּיִם עֶקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמַל: ⁷וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִשְׁחֲתִיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי הַצִּלְתִּיךָ מִיָּד שָׂאוֹל: ⁸וְאַתָּה לָךְ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נָשִׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחִיקְךָ וְאַתָּה לָךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְאִם־מַעַט וְאִם־רַב לָךְ כִּהְנֶה וְכִהְנֶה: ⁹מִדּוֹעַ זֶה־כֵּן | אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בַּעֲיִנִּי ¹¹אֶת אֹרִיָּה הַחַתִּי הַכִּית בְּחֹרֵב וְאַתָּה אֲשַׁתּוֹ לִקְחָת לָךְ לָאִשָּׁה וְאִתּוֹ הִלָּגְתָּ בְּחֹרֵב בְּנֵי עַמּוֹן: ¹⁰וְעַתָּה לֹא־תִסּוּר חֹרֵב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֶקֶב כִּי בְּזַמְנִי וַתִּקַּח אֶת־אִשְׁתִּי אֹרִיָּה הַחַתִּי לְהִיּוֹת לָךְ לָאִשָּׁה: ¹¹כֵּן | אָמַר יְהוָה הֲנִי מְקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וְלִקְחֲתִי אֶת־נָשִׁיךָ לְעִינֶיךָ וְנָתַתִּי לָרַעֲוִי וְשָׁכַב עִם־נָשִׁיךָ לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ הַזֹּאת: ¹²כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בְּסִתְּךָ וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְגַם הַשָּׁמֶשׁ: ¹³וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חֲטָאתִי לַיהוָה ס וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם־יְהוָה הָעֹבֵר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת: ¹⁴אֲפֹס כִּי־נֶאֱזַץ נֶאֱזַצְתָּ אֶת־אֲבִי יְהוָה בְּדָבָר הַזֶּה גַּם הִבֵּן הַיִּלּוּד לָךְ מוֹת יָמוּת: ¹⁵וַיִּלָּךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֶת־אֹרִיָּה לְדָוִד וַיָּאֲנֹשׁ: ¹⁶וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בַּעַד הַנָּעַר וַיֵּצֵא דָּוִד צֹאם וּבָא וְלֵן וּשְׁכַב אַרְצָה: ¹⁷וַיִּקְמוּ זָקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בָרָא אֹתָם לָחֶם: ¹⁸וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיֶּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָּוִד לְהַגִּיד לוֹ | כִּי־מָת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בַּהֲיֹת הַיֶּלֶד חִי דְּבָרָנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ וְאִיךָ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיֶּלֶד וְעָשָׂה רָעָה: ¹⁹וַיֹּרֵא דָּוִד כִּי עַבְדּוֹ מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבִן דָּוִד כִּי מָת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עַבְדָּיו מָת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מָת: ²⁰וַיִּקַּם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחֹץ וַיִּסַּךְ וַיַּחֲלֹף שְׂמֹלֵתּוֹ ¹²וַיָּבֹא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁמָו לוֹ לָחֶם וַיֹּאכֵל: ²¹וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו מִהַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חִי צִמְתָּ וְתִבֶּךָ וְכֹאֲשֶׁר מָת הַיֶּלֶד קָמָת וְתֹאכַל לָחֶם: ²²וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חִי צִמְתִּי וְאָבַכָה כִּי אֲמַרְתִּי מִי יוֹדַע יַחֲנוּנִי ¹³יְהוָה וְחִי הַיֶּלֶד: ²³וְעַתָּה | מָת לָמָּה זֶה אֲנִי צָם הָאוֹכֵל לְהַשְׁבִּיבוֹ עוֹד אֲנִי זֶלֶךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יֵשׁוּב אֵלָי: ²⁴וַיִּנָּחֶם דָּוִד אֶת בְּתִשְׁבַּע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלָיָה וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וַתִּלְד בֶּן וַיִּקְרָא ¹⁴אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוָה אָהָב: ²⁵וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידָה בַּעֲבוּר יְהוָה: פ וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבֹּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּלְכֹּד אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה: ²⁷וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמְרוּ גִלְחָמִיתִי בְּרָבָה גַּם־לְכַדְתִּי אֶת־עִיר הַמָּיִם: ²⁸וְעַתָּה אֲסֹף אֶת־יֵתֵר הָעָם וְחָנָה עַל־הָעִיר וְלִכְדָּהּ פְּרִי־אֶלְכָּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ: ²⁹וַיֹּאסֹף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּלָּךְ רַבָּתָהּ וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ: ³⁰וַיִּקַּח אֶת־עֹטְרַת־מֶלֶכָּהּ מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּכֶר זָהָב וְאֶבֶן יָקָרָה וְתַהֲיִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלָל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מֵאָדָּם: ³¹וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשְׁם בְּמַגֶּרָה וּבְחֹרָצִי הַבְּרָזִל וּבְמַגְזֶרֶת הַבְּרָזִל וְהָעֹבֵר אוֹתָם בְּמַלְבָּן ¹⁵וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיִּשְׁבֹּב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלַם: פ

12:9¹¹12:20¹²12:22¹³12:24¹⁴12:31¹⁵

Chapter 13

¹וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וְלֹא־בָשָׁלוּם בְּיָדוֹד אַחֹת יָפָה וּשְׁמָהּ תָמָר וַיֹּאֲהֶבָהּ אֲמִנֹן בְּיָדוֹד² וַיֵּצֵר לִאֲמִנֹן לְהַתְחַלּוֹת בַּעֲבוּר תָּמָר אַחֲתוֹ כִּי בַתּוֹלָה הִיא וַיִּפְלֹא בְּעֵינֵי אֲמִנֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מֵאוֹמֶה: ³וְלֹא־אֲמִנֹן רָע וְשֹׂמוֹ יוֹנֵדֵב בְּר־שְׁמָעָה אֲחִי דָּוִד וַיּוֹנֵדֵב אִישׁ חָכָם מֵאֵד: ⁴וַיֹּאמֶר לוֹ מְדוּעַ אַתָּה כֹּכָה דָּל בְּיַהֲמֹלֶךְ בְּבָקָר בְּבָקָר הַלֹּזָה תִּגִּיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמִנֹן אֶת־תָּמָר אֶחָת אֲבִשְׁלָם אֲחִי אֲנִי אֲהָב: ⁵וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שֹׁכֵב עַל־מִשְׁכָּבְךָ וְהַתְחַל וּבָא אֲבִיךָ לְרֹאוֹתְךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תְּבֹא נָא תָמָר אַחֹתִי וְתִבְרַנִּי לֶחֶם וְעִשְׂתָּהּ לַעֲיִנִי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶכְלִיתִי מִיָּדָה: ⁶וַיִּשְׁכַּב אֲמִנֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ לְרֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֲמִנֹן אֶל־הַמֶּלֶךְ תְּבֹא־נָא תָמָר אַחֹתִי וְתִלָּבֵב לַעֲיִנִי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶכְלִיתִי מִיָּדָה: ⁷וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־תָּמָר הַבִּיתָה לֵאמֹר לִכִּי נָא בֵּית אֲמִנֹן אַחִיךָ וְעִשִּׂי־לוֹ הַבְּרִיָּה: ⁸וְתִלָּךְ תָּמָר בֵּית אֲמִנֹן אֲחִיהָ וְהָיָה שֹׁכֵב וְתִקַּח אֶת־הַבֶּצֶק וְתִלְשֵׁנָה¹¹ וְתִלָּבֵב לַעֲיִנִי וְתִבְשֵׁל אֶת־הַלֶּבְבּוֹת: ⁹וְתִקַּח אֶת־הַמִּשְׁרֵת וְתִצֵּק לִפְנֵיו וַיִּמָּאן לֹאֲכֹל וַיֹּאמֶר אֲמִנֹן הוֹצִיאוּ כְלִיאִשׁ מֵעָלַי וַיֵּצְאוּ כְלִיאִשׁ זָעֲלִיו: ¹⁰וַיֹּאמֶר אֲמִנֹן אֶל־תָּמָר הַבִּיא הַבְּרִיָּה הַחֹדֶר וְאִבְרָה מִיָּדְךָ וְתִקַּח תָּמָר אֶת־הַלֶּבְבּוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָה וְתִבָּא לִאֲמִנֹן אֲחִיהָ הַחֹדֶרָה: ¹¹וְתִגַּשׁ אֵלָיו לֹאֲכֹל וַיִּחְזַק־בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שֹׁכְבִי עִמִּי אַחֹתִי: ¹²וְתֹאמַר לוֹ אֶל־אֲחִי אֶל־תַּעֲנֵנִי כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל אֶל־תַּעֲשֶׂה אֶת־הַנְּבִלָה הַזֹּאת: ¹³וְאֵנִי אֲנִי אוֹלִיךָ אֶת־חֶרְפְּתִי וְאִתָּה תִּהְיֶה כַּאֲחֵד הַנְּבִלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר־נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ: ¹⁴וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע בְּקוֹלָהּ וַיִּחְזַק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁכַּב אִתָּה: ¹⁵וַיִּשְׁנֶאֱהָ אֲמִנֹן שְׁנֵאָה גְדוֹלָה מֵאֵד כִּי גְדוֹלָה הַשְּׁנֵאָה אֲשֶׁר שְׁנֵאָה מֵאֲהֶבָה אֲשֶׁר אֲהָבָה וַיֹּאמֶר־לָהּ אֲמִנֹן קוֹמִי לִכִּי: ¹⁶וְתֹאמַר לוֹ אֶל־אוֹדֶת הָרַעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת מֵאֲחֵרֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ עִמִּי לִשְׁלַחְנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע לָהּ: ¹⁷וַיִּקְרָא אֶת־נַעֲרָו מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַח־נָא אֶת־זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָה: ¹⁸וְעָלְיָה כְתִנֶּת פָּסִים כִּי כֵן תִּלָּבֵשׁ בְּנוֹת־הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלוֹת מֵעִילִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ מִשְׁרָתוֹ הַחוּץ וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרָיָה: ¹⁹וְתִקַּח תָּמָר אֶפֶר עַל־רֹאשָׁהּ וְכִתְנֶת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרַעָה וְתִשֵּׁם יָדָהּ עַל־רֹאשָׁהּ וְתִלָּךְ הַלֹּךְ וְזָעָקָה: ²⁰וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשְׁלָם אֲחִיהָ הָאֲמִינוֹן אַחִיךָ הִנֵּה עִמָּךְ וְעַתָּה אַחֹתִי הַחֲרִישִׁי אֲחִיךָ הוּא אֶל־תִּשְׁתִּי אֶת־לִבְךָ לְדַבֵּר הַזֶּה וְתִשָּׁב תָּמָר וּשְׁמָמָה בֵּית אֲבִשְׁלָם אֲחִיהָ: ²¹וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲר לוֹ מֵאֵד: ²²וְלֹא־דָבַר אֲבִשְׁלָם עִם־אֲמִנֹן לְמַעַן וְעַד־טוֹב כִּי־שָׁנָא אֲבִשְׁלָם אֶת־אֲמִנֹן אֲשֶׁר עָנָה אֶת תָּמָר אַחֹתוֹ: ²³וַיְהִי לִשְׁנֵתִים יָמִים וַיְהִי גִזְזִים לִאֲבִשְׁלָם בְּבַעַל חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם־אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלָם לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ²⁴וַיָּבֹא אֲבִשְׁלָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא גִזְזִים לַעֲבֹדךָ יִלְכֶּנָה הַמֶּלֶךְ וְעַבְדִּיו עִם־עַבְדְּךָ: ²⁵וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִשְׁלָם אֶל־בְּנֵי אֶל־נָא נִלְכֶּנָה כָּלֵנוּ וְלֹא נִכְבֵּד עָלֶיךָ וַיִּפְרָצוּ וְלֹא־אָבָה לִלְכֹת וַיְבָרְכֵהוּ: ²⁶וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלָם וְלֹא יִלְכֶּנָה אֲתָנוּ אֲמִנֹן אֲחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִלְכֶּנָה עִמָּךְ: ²⁷וַיִּפְרָצוּ אֲבִשְׁלָם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶת־אֲמִנֹן וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ²⁸וַיֵּצֵא אֲבִשְׁלָם אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ נָא כְּטוֹב לִב־אֲמִנֹן בֵּינִי וְאִמְרַתִּי אֵלֵיכֶם הֵכֵן אֶת־אֲמִנֹן וְהִמַּתֶּם אֹתוֹ אֶל־תִּירָאוּ הַלֹּזָה כִּי אֲנִכִּי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוֹ וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל: ²⁹וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אֲבִשְׁלָם לִאֲמִנֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשְׁלָם וַיִּקְמוּ | כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פֶּרָדוֹ וַיִּנְסוּ: ³⁰וַיְהִי הַמָּוֶה בְּדֶרֶךְ וְהַשְׁמָעָה בָּאָה אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִנֵּה אֲבִשְׁלָם אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נִוְתָר מֵהֶם אֶחָד: ³¹וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נֹצְבִים קִרְעֵי בְגָדִים: ³²וַיַּעַן יוֹנָדָב | בְּר־שְׁמָעָה אֲחִידָוֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יֹאמֶר אֲדֹנִי אֶת כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמֵּיתוּ כִּי־אֲמִנֹן לִבְדּוֹ מָתָה כִּי־עָלָה אֲבִשְׁלָם הִתְּהָ שׁוּמָה מִיּוֹם עָנְתוֹ אֶת תָּמָר אַחֹתוֹ: ³³וְעַתָּה אֶל־יִשָּׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל־לְבּוֹ דַּבֵּר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מָתוּ כִּי־אִם־אֲמִנֹן לִבְדּוֹ מָתָה: ³⁴וַיִּבְרַח אֲבִשְׁלָם וַיֵּשֶׁא הַנַּעַר הַצֶּפֶה אֶת־עֵינָיו³² וַיֵּרָא וְהָנָה עִם־רַב הַלְכִים מִדֶּרֶךְ אַחֲרָיו מִצַּד הָהָר: ³⁵וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ כְּדָבָר עַבְדְּךָ כֵּן הִנֵּה: ³⁶וַיְהִי | כְּכָלֵנוּ לְדַבֵּר וְהָנָה בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו כָּלוּ בְּכִי גְדוֹל מֵאֵד: ³⁷וְאֲבִשְׁלָם בָּרַח וַיִּלָּךְ אֶל־תִּלְמִי בְּר־עַמִּיהוּ³³ מֶלֶךְ גִּשּׁוֹר וַיִּתְּאֵבֵל עַל־בְּנוֹ כָּל־הַיָּמִים: ³⁸וְאֲבִשְׁלָם בָּרַח וַיִּלָּךְ שׁוֹר וַיְהִישֵׁם שְׁלֹשׁ שָׁנִים: ³⁹וְתִכַּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לַצָּאת אֶל־אֲבִשְׁלָם כִּי־נָחַם עַל־אֲמִנֹן כִּי־מָתָה:

[13:8]

[13:34]

[13:37]

Chapter 14

¹וַיָּדַע יוֹאָב בֶּן־צִרְיָה כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ עַל־אֲבִשְׁלָם: ²וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּלוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאֲבִל־נָא וּלְבַשִּׁי־נָא בְּגָדֵי־אֲבָל וְאֶל־תְּסוּכִי שָׁמָּה וְהָיִיתָ כַּאֲשֶׁה זֶה יָמִים רַבִּים מֵתֵּאֲבָלֶת עַל־מָתָה: ³וְכֹאֲתָ אֶל־הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו כְּדָבָר הַזֶּה וַיִּשָּׁם יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בַּפִּיָּה: ⁴וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הַתְּקִיעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ וְתִפַּל עַל־אִפְיָה אַרְצָה וְתִשְׁתַּחֲוֶה וְתֹאמַר הוֹשַׁעַה הַמֶּלֶךְ: ⁵וַיֹּאמֶר־לָהּ הַמֶּלֶךְ מִהֵלֶךְ וְתֹאמַר אֲבָל אִשָּׁה־אֲלֻמָּנָה אֲנִי וַיָּמָת אִישִׁי: ⁶וְלִשְׁפָחְתְּךָ שְׁנֵי בָנִים וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם בְּשָׂדֶה וְאִין מִצִּיל בִּינֵיהֶם וַיִּכֹּן הָאֶחָד אֶת־הָאֶחָד וַיָּמָת אֹתוֹ: ⁷וְהָנָה קָמָה כָּל־הַמִּשְׁפָּחָה עַל־שְׁפָחְתְּךָ וַיֹּאמְרוּ תִנִּי | אֶת־מִכָּה אֲחִיו וְנִמְתָּהוּ בְּנֶפֶשׁ אֲחִיו אֲשֶׁר הָרָג וַיִּשְׁמִידָהּ גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וְכָבוֹ אֶת־גִּחְלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאַרָה לְבִלְתִּי שׁוֹם־לֵאישׁ¹¹ שָׁם וּשְׁאֵרִית עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: ⁸וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לִכִּי לְבִיתְךָ וְאֵנִי אֲצַנֶּה עָלֶיךָ: ⁹וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הַתְּקִיעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הָעוֹן וְעַל־בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִים: ¹⁰וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַּבֵּר אֵלָיךְ וְהִבַּאתוֹ אֵלַי וְלֹא־יִסְיִף עוֹד לָגַעַת בְּךָ: ¹¹וְתֹאמַר וַיִּכְרֶנָּה הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִהַרְבִּית¹² גָּאֵל הַדָּם לִשְׁחַת וְלֹא יִשְׁמִידוּ אֶת־בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי־יְהוָה אֱמִי־לִי מִשְׁעֶרֶת בֶּנֶךְ אַרְצָה: ¹²וְתֹאמַר הָאִשָּׁה תִּדְבַר־נָא שְׁפָחְתְּךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דַּבֵּר וַיֹּאמֶר דְּבָרִים: ¹³וְתֹאמַר הָאִשָּׁה וְלָמָּה חֲשַׁבְתָּה כְּזָאת עָלַיִם אֱלֹהִים וּמִדְּבַר הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר הַזֶּה כַּאֲשֶׁם לְבִלְתִּי הִשִּׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדְחוֹ: ¹⁴כִּי־מָוֶת נָמוֹת וְכָמוֹת הַנְּגָרִים אַרְצָה אֲשֶׁר לֹא יִאֲסָפוּ וְלֹא־יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ

וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: ¹⁵ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך אדני את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה-נא אל-המלך אולי יעשה המלך את-דבר אמתו: ¹⁶כי ישמע המלך להציל את-אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת-בני יחד מנחלת אלהים: ¹⁷ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר-אדני המלך למנוחה כי | כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהנה אלהיו יהי עמו: ¹⁸וען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר-נא אדני המלך: ¹⁹ויאמר המלך היד יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חיינפשוך אדני המלך אם-אש | להמין ולהשמיל מכל אשר-דבר אדני המלך כי-עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל-הדברים האלה: ²⁰לבעבור סבב את-פני הדבר עשה עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ: ²¹ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער את-אבשלום: ²²ויפול יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר עבדך: ²³ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום וירושלם: ²⁴ויאמר המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה: ²⁵וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא-היה לו מום: ²⁶ובגלחו את-ראשו ויהי מקץ ימים | לימים אשר יגלח כי-כבד עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: ²⁷ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה ופת מראה: ²⁸וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה: ²⁹וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אתו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ³⁰ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולו-שם שערים לכו והציתוה: ³¹באש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש: ³²ויקם יואב ויבא אל-אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את-החלקה אשר-לי באש: ³³ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך | לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואם-יש-בני עון והמתני: ³⁴ויבא יואב אל-המלך ויגיד-לו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: ³⁵

[14:7]

[14:11]

[14:22]

[14:30]

Chapter 15

¹ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: ²והשכים אבשלום ועמד על-יד דרך השער ויהי כל-האיש אשר-יהיה-ליריב לבוא אל-המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אימזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל עבדך: ³ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכתיים ושמע אינך מאת המלך: ⁴ויאמר אבשלום מיישמיני שפט בארץ ועלי יבוא כל-איש אשר-יהיה-ליריב ומשפט והצדקתיו: ⁵ויהי בקרב-איש להשתחות לו ושלח את-ידו והחזיק לו ונשק לו: ⁶ויעש אבשלום כדבר הזה לכל-ישראל אשר-יבאו למשפט אל-המלך ויגנב אבשלום את-לב אנשי ישראל: ⁷ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל-המלך אלכה נא ואשלם את-נדרי אשר-נדרתי ליהוה בחברון: ⁸כי-נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם-יש-בני ישיבני יהוה וירושלם ועבדתי את-יהוה: ⁹ויאמר-לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: ¹⁰וישלח אבשלום מרגלים בל-שבטי ישראל לאמר כשמעכם את-קול השפך ואמרתם מלך אבשלום בחברון: ¹¹ואת-אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל-דבר: ¹²וישלח אבשלום את-אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבח את-הזבחים ויהי הקשר אמש והעם הולך ורב את-אבשלום: ¹³ויבא המגיד אל-דוד לאמר הנה לב-איש ישראל אחרי אבשלום: ¹⁴ויאמר דוד לכל-עבדיו אשר-אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא-תהיה-לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת וימהרו והשגנו והדיח עלינו את-הרעה והכה העיר לפי-חרב: ¹⁵ויאמרו עבדי-המלך אל-המלך ככל אשר-יבחר אדני המלך הנה עבדך: ¹⁶ויצא המלך וכל-ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: ¹⁷ויצא המלך וכל-העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: ¹⁸וכל-עבדיו עברים על-ידו וכל-הכרתי וכל-הפלתי וכל-הגתים שש-מאות איש אשר-באו ברגלו מגת עברים על-פני המלך: ¹⁹ויאמר המלך אל-אתי הגת למה תלך גם-אתה אתנו שוב ושב עם-המלך כי-נכרי אתה וגם-גלה אתה למקומך: ²⁰תמול | בואך והיום אני-עך: ²¹עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב את-אחתי עמר חסד ואמת: ²²וען אתי את-המלך ויאמר חיי-יהוה וחי אדני המלך כי אם-במקום אשר יהיה-שם | אדני המלך אם-למות אם-לחיים כי-שם יהיה עבדך: ²³ויאמר דוד אל-אתי לך ועבר ויעבר אתי הגת וכל-אנשיו וכל-הטף אשר אתו: ²⁴וכל-הארץ בוכים קול גדול וכל-העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל-העם עברים על-פני-דרך את-המדבר: ²⁵והנה גם-צדוק וכל-הלוים אתו נשאים את-ארון ברית האלהים ויצקו את-ארון האלהים ויעל אביתר עד-תם כל-העם לעבור מרהעיר: ²⁶ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון האלהים העיר אם-אמצא חן בעיני יהוה והשבני וראני אתו ואת-נוה: ²⁷ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה-לי כאשר טוב בעיניו: ²⁸ויאמר המלך אל-צדוק הכולה הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחמיעך בנך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם אתכם: ²⁹וראו אנכי מתמהמה בעברות: ³⁰המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: ³¹וישב צדוק ואביתר את-ארון האלהים וירושלם וישבו שם: ³²ודוד עלה במעלה הזיתים עלה | ובוכה וראש לו חפיו והוא הלך יחף וכל-העם אשר-אתו חפיו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ³³ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם-אבשלום ויאמר דוד סכל-נא את-עצת אחיתפל יהוה: ³⁴ויהי דוד בא

עֲדֵה־רֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהִנֵּה לִקְרָאתוֹ חוֹשֵׁי הָאֲרָזִי קְרוּעַ כְּתָנֹתוֹ וְאִדְמָה עַל־רֹאשׁוֹ׃³³ וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אֵתִי וְהִיָּתָה עָלַי לְמָשָׂא׃³⁴ וְאִם־הָעִיר תִּשּׁוּב וְאִמְרַתְּ לֵאבָשָׁלוֹם עֲבֹדְךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֲהִיָּה עֲבָד אֲבִיךָ וְאֲנִי מֵאֵל וְעַתָּה וְאֲנִי עֲבֹדְךָ וְהַפְרַתָּה לִּי אֶת עֲצַת אַחִיתֹפֶל׃³⁵ וְהָלֹא עִמָּךְ שָׁם צָדוֹק וְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהִנֵּה כָל־הַדְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצָדוֹק וְלֹא־בִיתָר הַכֹּהֲנִים׃³⁶ הִנֵּה־שָׁם עִמָּם שְׁנֵי בָנֵיהֶם אַחִימֶעֶץ לְצָדוֹק וַיהוֹנָתָן לִאֶבְיָתָר וּשְׁלַחְתָּם בֵּינָם אֵלַי כְּל־דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ׃³⁷ וַיָּבֹא חוֹשֵׁי רַעַה דָּוִד הָעִיר וְאֶבָשָׁלָם יָבֹא יְרוּשָׁלַם׃

¹[15:8

²[15:20

³[15:28

Chapter 16

¹וַיְדַד עֶבֶר מֵעַט מִהָרֹאשׁ וְהִנֵּה צִיבָא נָעַר מִפִּי־בִשֶׁת לִקְרָאתוֹ וְצֹמֵד חֲמֹרִים חֲבָשִׁים וְעַלֵּיהֶם מֵאֲתִים לֶחֶם וּמֵאָה צֻמוֹקִים וּמֵאָה קִיץ וְנָבֵל יֵינ׃² וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מִה־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמֹרִים לְבֵית־הַמֶּלֶךְ לָרֶכֶב וְהַלְחָם׃³ וְהַקִּיץ לֵאכֹל הַנְּעָרִים וְהַיֵּינ לִשְׁתוֹת הַיַּעַף מִדְּבַר׃⁴ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאִיהַ בֶּן־אֲדִנִּיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי אִמֹר הַיּוֹם יוֹשִׁיבוּ לִי בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלַכּוֹת אֲבִי׃⁵ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הִנֵּה לָךְ כָּל אֲשֶׁר לִמְפִי־בִשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי אֶמְצֹאתָן בְּעִינֶיךָ אֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ׃⁶ וַיִּסְקֵל בְּאֲבָנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־כָּל־עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגִּבּוֹרִים מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ׃⁷ וְכֹה־אָמַר שְׁמַעִי בְקִלְלוֹ צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעַל׃⁸ הֲשִׁיב עֲלֶיךָ יְהוָה כָּל | דְּמֵי בֵית־שָׂאוֹל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתּוֹ׃⁹ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה בְּיַד אֶבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד וְהִנֵּה בְרָעַתְךָ כִּי אִישׁ דְּמִים אָתָּה׃¹⁰ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צָרִיָּה כִּי׃¹¹ וַיִּקְלַל כִּי׃¹² וַיְהִי־הָאָמָר לוֹ קִלְלֵה אֶת־דָּוִד וּמִי יֹאמֶר מִדּוֹעַ עֲשִׂיתָה כֵּן׃¹³ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישׁוֹ וְאֶל־כָּל־עֲבָדָיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר־יָצָא מִמֶּנִּי מִבִּקְשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאֶף כִּי־עָתָה בְּנֵי־הַיִּמִּינִי הִנְחוּ לוֹ וַיִּקְלַל כִּי אִמְרָלוּ יְהוָה׃¹⁴ וְהָיָה יְהוָה בְּעוֹנִי׃¹⁵ וְהָיָה יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה׃¹⁶ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו בְּדֶרֶךְ ס וּשְׁמַעִי הֵלֶךְ בְּצֹלַע הָהָר לַעֲמֹתוֹ הַלּוֹךְ וַיִּקְלַל וַיִּסְקֵל בְּאֲבָנִים לַעֲמֹתוֹ וְעַפְרָיִם בְּעַפְרָיִם׃¹⁷ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתוֹ עִיפִים וַיִּנָּפֹשׁ שָׁם׃¹⁸ וְאֶבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאַחִיתֹפֶל אֵתוֹ׃¹⁹ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוֹשֵׁי הָאֲרָזִי רַעַה דָּוִד אֶל־אֶבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוֹשֵׁי אֶל־אֶבְשָׁלָם וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ יְתִי הַמֶּלֶךְ׃²⁰ וַיֹּאמֶר אֶבְשָׁלוֹם אֶל־חוֹשֵׁי זֶה חֲסֹדְךָ אֶת־רַעְךָ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רַעְךָ׃²¹ וַיֹּאמֶר חוֹשֵׁי אֶל־אֶבְשָׁלָם לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לוֹ׃²² וַיֹּאמֶר וְאֵתוֹ אֲשַׁב׃²³ וְהַשְׁנִיתָ לִּי מִי אֲנִי אֶעֱבֹד הָלֹא לִפְנֵי בְנֵי אֲבִיךָ כֵּן אֲהִיָּה לִפְנֵיךָ׃²⁴ וַיֹּאמֶר אֶבְשָׁלוֹם אֶל־אַחִיתֹפֶל הֲבֵן לָכֶם עֲצָה מִה־נִּעְשָׂה׃²⁵ וַיֹּאמֶר אַחִיתֹפֶל אֶל־אֶבְשָׁלוֹם בּוֹא אֶל־פִּלְגֵּשִׁי אֲבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשֹׁמֵר הַבָּיִת וּשְׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאֶשְׁתָּ אֶת־אֲבִיךָ וְחָזְקוּ יָדַי כָּל־אֲשֶׁר אֶתֶּךָ׃²⁶ וַיִּטֹּס לִאֶבְשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֶּזֶם וַיָּבֹא אֶבְשָׁלוֹם אֶל־פִּלְגֵּשִׁי אֲבִיו לַעֲנִי כָל־יִשְׂרָאֵל׃²⁷ וַעֲצַת אַחִיתֹפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בְּיָמֵם הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאֹל־בְּדָבָר הָאֵלֹהִים כֵּן כָּל־עֲצַת אַחִיתֹפֶל גַּם־לְדָוִד גַּם לִאֶבְשָׁלָם׃

¹[16:2

²[16:8

³[16:10

⁴[16:10

⁵[16:12

⁶[16:18

Chapter 17

¹וַיֹּאמֶר אַחִיתֹפֶל אֶל־אֶבְשָׁלָם אֲבַחֲרָה נָא שְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֲלָף אִישׁ וְאֶקְוָמָה וְאֶרְדָּפָה אַחֲרֵי־דָוִד הַלַּיְלָה׃² וְאֶבְאֹא עָלָיו וְהוּא יִגְלַע וְרַפָּה יָדָיִם וְהִחְרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתוֹ וְהִכִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ׃³ וְאֶשְׁכְּבָה כָּל־הָעָם אֵלַי כְּשׁוּב הָלָל הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵתָּה מִבִּקְשׁ כָּל־הָעָם וְיִהְיֶה שְׁלוֹם׃⁴ וַיִּישֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֶבְשָׁלָם וּבְעֵינֵי כָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃⁵ וַיֹּאמֶר אֶבְשָׁלוֹם קִרָּא נָא גַם לְחוֹשֵׁי הָאֲרָזִי וְנִשְׁמָעָה מִה־בְּפִיו גַּם־הוּא׃⁶ וַיָּבֹא חוֹשֵׁי אֶל־אֶבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אֶבְשָׁלוֹם אֲלֵיוֹ לֵאמֹר כְּדָבָר הַזֶּה דָּבָר אַחִיתֹפֶל הִנְעִשָׂה אֶת־דְּבָרָם אִם־אֵין אֵתָּה דְּבַר־ס׃⁷ וַיֹּאמֶר חוֹשֵׁי אֶל־אֶבְשָׁלוֹם לֹא־טוֹבָה הָעֲצָה אֲשֶׁר־יַעַץ אַחִיתֹפֶל בְּפַעַם הַזֹּאת׃⁸ וַיֹּאמֶר חוֹשֵׁי אֵתָּה יִדְעַת אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי גִבּוֹרִים הֵמָּה וּמְרִי נֶפֶשׁ הֵמָּה כְּדָב שְׂכוֹל בְּשָׂדֶה וְאֲבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יֵלִין אֶת־הָעָם׃⁹ הִנֵּה עָתָה הוֹאֲנִיחָבָא בְּאֶתֶּת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאֶתֶּת הַמְּקוֹמוֹת וְהִנֵּה כָּנַפֵּל בָּהֶם בְּתַחֲלָה וּשְׁמַע הַשְׁמַע וְאֹמַר הִיתָה מִגִּפָּה בְּעַם אֲשֶׁר אַחֲרַי אֶבְשָׁלָם׃¹⁰ וְהוּא גַם־בֶּן־חִיל אֲשֶׁר לָבֹן כָּל־בְּהֵמָה הָאֵרִיָּה הַמָּס יָמָס כִּי־יִדְעַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־גִבּוֹר אֲבִיךָ וּבְנִיחִיל אֲשֶׁר אֵתוֹ׃¹¹ כִּי יַעֲצִיתִי הָאֶסֶף יֶאֱסֹף עֲלֶיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע כְּחוֹל אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֶב וּפְנִיךָ הַלְכִים בְּקֶרֶב׃¹² וְבָאֵנוּ אֲלֵיוֹ בְּאֶתֶּת׃¹³ הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחְנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטֵּל עַל־הָאִדְמָה וְלֹא־נֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אֵתוֹ גַּם־אֶתֶּת׃

¹³ ואם אל-עיר יאסוף והשיאו כל-ישראל אל-העיר והיא חבלים וסתבנו אתו עד-הנחל עד אשר-לא-נמצא שם גם-צור: פ¹⁴ ויאמר אבשלום וכל-איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהנה צוה להפך את-עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל-אבשלום את-הרעה: ס¹⁵ ויאמר חושי אל-צדוק ואל-אביגד הכהנים קזאת וקזאת יעץ אחיתפל את-אבשלום ואת זקני ישראל וקזאת וקזאת יעצתי אני: ¹⁶ ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל-תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל-העם אשר אתו: ¹⁷ ויהונתן ואחיעזר עמדים בעיר-רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: ¹⁸ וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו | אל-בית-איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את-המסך על-פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל-האשה הביתה ויאמרו איה אחיעזר ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם: ס²¹ ויהי | אחרי כרתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל-דוד קומו ועברו מהרה את-המים כי-ככה יעץ עליכם אחיתפל: ²² ויקם דוד וכל-העם אשר אתו ויעברו את-הירדן עד-אור הבקר עד-אחד לא נעדר אשר לא-עבר את-הירדן: ²³ ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את-החמור ויקם וילך אל-ביתו אל-עירו ויצו אל-ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: ס²⁴ ודוד בא מחגימה ואבשלום עבר את-הירדן הוא וכל-איש ישראל עמו: ²⁵ ואת-עמשא שם אבשלום תחת יואב על-הצבא ועמשא בן-איש ושמו יתרא הישראלי אשר-בא אל-אביגל בת-נחש אחות צרויה אם יואב: ²⁶ ויחן ישראל אבשלום ארץ הגלעד: ס²⁷ ויהי כבוא דוד מחגימה ושבי בן-נחש מרבית בני-עמון ומכיר בן-עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים: ²⁸ משכב וספות וכלי יוצר וחסים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: ²⁹ ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר:

[17:12]

Chapter 18

¹ ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: ² וישלח דוד את-העם השלישית ביד-יואב והשלישית ביד אבישי בן-צרויה אחי יואב והשלישית ביד אתי הגתי ס ויאמר המלך אל-העם יצא אצא גם-אני עמכם: ³ ויאמר העם לא תצא כי אם-נס ננוס לא-ישימו אלינו לב ואם-ימתו חצינו לא-ישימו אלינו לב כי-עתה קמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי-תהיה לנו מעיר לעזור: ס⁴ ויאמר אליהם המלך אשר-יטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל-יד השער וכל-העם יצאו למאות ולא-לפים: ⁵ ויצו המלך את-יואב ואת-אבישי ואת-אתי לאמר לאטלי לנער לאבשלום וכל-העם שמעו בצות המלך את-כל-השרים על-דבר אבשלום: ⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביצר אפרים: ⁷ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהיישם המנפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: ⁸ ותהיישם המלחמה נפצת: ¹² על-פני כל-הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: ⁹ ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על-הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר-תחתיו עבר: ¹⁰ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את-אבשלום תלוי באלה: ¹¹ ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא-הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת: ¹² ויאמר האיש אל-יואב ולוא: ¹³ אנכי שקל על-כפי אלף כסף לא-אשלח ידי אל-בן-המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת-אבישי ואת-אתי לאמר שמרומי בנער באבשלום: ¹³ אדעשיתי בנפשי: ¹⁴ שקר וכל-דבר לא-יכתד מן-המלך ואתה תתיצב מנגד: ¹⁴ ויאמר יואב לא-כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכסף ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: ¹⁵ ויסבו גשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את-אבשלום ומיתתו: ¹⁶ ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי-חשך יואב את-העם: ¹⁷ ויקחו את-אבשלום וישליכו אתו ביער אל-הפחת הגדול ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד וכל-ישראל נסו איש לאהלו: ס¹⁸ ואבשלום לקח ויצב-לו בחייו: ¹⁶ את-מצבת אשר בעמק-המלך כי אמר אינלי בו בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על-שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: ס¹⁹ ואחיעזר בן-צדוק אמר ארצה לא ואבשרה את-המלך כי-שפטו יהוה מיד איביו: ²⁰ ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אתה והיום הזה לא תבשר כי-על בן-המלך מת: ²¹ ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ: ²² ויסף עוד אחיעזר בן-צדוק ויאמר אל-יואב ניהי מה ארצה-נא גם-אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אינך-בשורה מצאת: ²³ ויהי-מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ אחיעזר דרך הכרר ויעבר את-הכושי: ²⁴ ודוד יושב בין-שני השערים וילך הצפה אל-גג השער אל-החומה וישא את-עיניו וירא והנה-איש רץ לבדו: ²⁵ ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם-לבדו בשורה בפיו וילך הלך וקרב: ²⁶ וירא הצפה איש-אחר רץ ויקרא הצפה אל-השער ויאמר הנה-איש רץ לבדו ויאמר המלך גם-זה מבשר: ²⁷ ויאמר הצפה אני ראה את-מרוצת הראשון כמרוצת אחיעזר בן-צדוק ויאמר המלך איש-טוב זה ואל-בשורה טובה יבוא: ²⁸ ויקרא אחיעזר ויאמר אל-המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ס ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את-האנשים אשר-נשאו את-ידם באדני המלך: ²⁹ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחיעזר ראיתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה: ³⁰ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: ³¹ והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי-שפטו יהוה היום מיד כל-הקמים עליך: ס³² ויאמר המלך אל-הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר-קמו עליך לרעה: ס¹⁹

³³ (19:1) וירגז המלך ויעל על-עלית השער ויברר וכה | אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מייתן מותי אני תחתיו אבשלום בני בני:

18:3^[1]18:8^[2]18:12^[3]18:13^[4]18:17^[5]18:18^[6]

Chapter 19

¹(2) וַיָּגֵד לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בָּכָה וַיִּתְאַבֵּל עַל־אֲבִשְׁלָם: ²(3) וַתְּהִי הַתְּשׁוּעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְכָל־הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר נִעְצַב הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנוֹ: ³(4) וַיִּתְגַּבּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְבֹא הָעִיר כְּאִשֵּׁר יִתְגַּבּב הָעָם הַנִּכְלָמִים בְּנוֹסָם בַּמִּלְחָמָה: ⁴(5) וְהַמֶּלֶךְ לָאֵט אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל בְּנִי אֲבִשְׁלָם אֲבִשְׁלָם בְּנִי בְנִי: ⁵(6) וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבַּיִת וַיֹּאמֶר הַבִּשְׁתִּי הַיּוֹם אֶת־פָּנָיו כִּלְעִבְדֶּיךָ הַמַּמְלָטִים אֶת־נַפְשְׁךָ הַיּוֹם וְאֵת נַפֶּשׁ בְּנֶיךָ וּבִנְתֶיךָ וְנַפְשׁ נְשִׁיךָ וְנַפְשׁ פְּלִגְשִׁיךָ: ⁶(7) לֹא־הִבֵּה אֶת־שִׁנְאֶיךָ וְלֹשְׁנָא אֶת־אֹהֲבֶיךָ כִּי | הִגְדַּת הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וְעַבְדִּים כִּי | יִדְעָתִי הַיּוֹם כִּי לֹא־¹¹ אֲבִשְׁלָם חַי וְכָלְנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי־אֲזַ יֵשֶׁר בְּעֵינֶיךָ: ⁷(8) וַעֲתָה קוּם צֵא וְדַבֵּר עַל־לֵב עַבְדֶּיךָ כִּי בִיהוּה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי־אֵינֶיךָ יוֹצֵא אִישׁ אֶת־לֵילִי אִישׁ אֶת־לֵילִיהָ וְרַעָה לְךָ זֹאת מִכֹּל־הָרַעָה אֲשֶׁר־בָּאָה עֲלֶיךָ מִנְּעָרֶיךָ עַד־עַתָּה: ⁸(9) וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּשַׁעַר וְכָל־הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל נָס אִישׁ לֹא־הָלִיוּ: ⁹(10) וַיְהִי כִלְ־הָעָם גָּדוֹן בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילָנוּ | מִכָּפַי אִיבִינוּ וְהוּא מִלְטָנוּ מִכָּפַי פְּלִשְׁתִּים וַעֲתָה בָרוּךְ מִן־הָאָרֶץ מֵעַל אֲבִשְׁלָם: ¹⁰(11) וְאֲבִשְׁלָם אֲשֶׁר מִשְׁחָנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וַעֲתָה לָמָּה אַתֶּם מַחְרָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ: ¹¹(12) וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל־צִדְקָה וְאֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל־זִקְנֵי יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָיִם לְהַשִּׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וְדַבֵּר כָּל־יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ: ¹²(13) אַתִּי אַתֶּם עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אַתֶּם וְלָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָיִם לְהַשִּׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ: ¹³(14) וְלַעֲמָשָׂא תִּמְרוּ הַלּוֹא עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אַתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם־לֹא שֶׁר־צָבָא תִּהְיֶה לִפְנֵי כָל־הַיָּמִים תַּחַת יוֹאָב: ¹⁴(15) וַיֵּט אֶת־לֵבָב כָּל־אִישׁ־יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אַתָּה וְכָל־עַבְדֶּיךָ: ¹⁵(16) וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־הִירְדֵן וַיְהוּדָה בָּא הַגִּלְגָּל לִלְכַּת לְקִרְאָת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת־הַמֶּלֶךְ אֶת־הִירְדֵן: ¹⁶(17) וַיְמַהֲרֵ שְׁמַעִי בִן־גֵּרָא בְּהִימָיו אֲשֶׁר מִבְּחוּרִים וַיֵּרֶד עִם־אִישׁ יְהוּדָה לְקִרְאָת הַמֶּלֶךְ דָּוִד: ¹⁷(18) וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵי־מִן וְצִיָּבָא נָעַר בֵּית שָׁאוּל וַחֲמִשָּׁת עָשָׂר בְּנָיו וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אֹתוֹ וְצִלְחוֹ הִירְדֵן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: ¹⁸(19) וַעֲבָרָה הָעֵבֶרָה לְעַבְרֵי אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינָיו: ¹⁹(20) וְשְׁמַעִי בִן־גֵּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בַּעֲבֹרוֹ בִּירְדֵן: ²⁰(21) וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵי־שִׁשְׁבַּלִּי אֲדֹנָי עוֹן וְאֶל־תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעֵנָה עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לָשׁוֹם הַמֶּלֶךְ אֶל־לְבָנוֹ: ²¹(22) כִּי יִדַּע עַבְדְּךָ כִּי אֲנִי חַטָּאתִי וְהִנֵּה־בָאתִי הַיּוֹם רָאשׁוֹן לְכָל־בֵּית יוֹסֵף לְרִדָּת לְקִרְאָת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: ²²(23) וַיַּעַן אֲבִישִׁי בִן־צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שְׁמַעִי כִּי קָלַל אֶת־מִשִּׁיחַ יְהוָה: ²³(24) וַיֹּאמֶר דָּוִד מִה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי־תִהְיֶינָה הַיּוֹם לִשְׁטֹן הַיּוֹם יוֹמַת אִישׁ בִּישְׂרָאֵל כִּי הַלּוֹא יִדְעָתִי כִּי הַיּוֹם אֲנִי־מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: ²⁴(25) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שְׁמַעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁעַב לוֹ הַמֶּלֶךְ: ²⁵(26) וּמִפְּנֵי שֶׁאֵל יָרַד לְקִרְאָת הַמֶּלֶךְ וְלֹא־עָשָׂה רָגְלָיו וְלֹא־עָשָׂה שְׁפָמוֹ וְאֶת־בְּגָדָיו לֹא כָבַס לְמִן־הַיּוֹם לָכֵת הַמֶּלֶךְ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא בְּשָׁלוֹם: ²⁶(27) וַיְהִי כִי־בָא יְרוּשָׁלַם לְקִרְאָת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ עִמִּי מִפִּיבִשְׁתִּי: ²⁷(28) וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי כִי־אָמַר עַבְדְּךָ אֲחַבְּשָׁה־לִּי הַחֲמוֹר וְאֶרְכַּב עָלָיו וְאֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי פֶסַח עַבְדְּךָ: ²⁸(29) וַיִּרְגַל בַּעֲבָדְךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כְּמִלְאָךְ הָאֱלֹהִים וְעָשָׂה הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ: ²⁹(30) כִּי לֹא הָיָה כָל־בֵּית אָבִי כִּי אִם־אֲנָשִׁימוֹת לֹאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַתִּשֶׁת אֶת־עַבְדְּךָ בְּאֶכְלִי שִׁלְחָנְךָ וּמִה־יִשְׁלִי עוֹד צִדְקָה וְלִזְעָק עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ: ³⁰(31) וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תִּדְבֹּר עוֹד דְּבָרֶיךָ אֲמֹרֹתִי אַתָּה וְצִיָּבָא תַּחֲלִקְנוּ אֶת־הַשָּׂדֶה: ³¹(32) וַיֹּאמֶר מִפִּיבִשְׁתִּי אֶל־הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת־הַכֹּל יִקַּח אַחֲרָי אֲשֶׁר־צָבָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ: ³²(33) וּבְרָזְלִי הַגִּלְעָדִי יָרַד מִרְגָּלִים וַיַּעֲבֵר אֶת־הַמֶּלֶךְ הִירְדֵן לִשְׁלַחֹ אֶת־הִירְדֵן: ³³(34) וּבְרָזְלִי זָקֵן מֵאֹד בְּ־שָׁמַנִּים שָׁנָה וְהוּא־כָלְכָל אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבָתוֹ בְּמַחְנֵים כִּי־אִישׁ גָּדוֹל הוּא מֵאֹד: ³⁴(35) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בְּרָזְלִי אַתָּה עָבַר אִתִּי וְכָלְכַלְתִּי אֹתְךָ עִמָּדִי בִירוּשָׁלַם: ³⁵(36) וַיֹּאמֶר בְּרָזְלִי אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּמָה יָמִי שְׁנֵי חַיִּי כִי־אֶעֱלֶה אֶת־הַמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַם: ³⁶(37) בְּ־שָׁמַנִּים שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם הָאֵדַע | בִּין־טוֹב לְרַע אִם־יִטְעַם עַבְדְּךָ אֶת־אֲשֶׁר אָכַל וְאֶת־אֲשֶׁר אֲשָׁתָה אִם־אֲשָׁמַע עוֹד בְּקוֹל שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְלָמָּה יִהְיֶה עַבְדְּךָ עוֹד לְמִשָּׂא אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: ³⁷(38) כִּמְעַט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ אֶת־הִירְדֵן אֶת־הַמֶּלֶךְ וְלָמָּה יִגְמַלְנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּאת: ³⁸(39) יִשְׁבֹּנָא עַבְדְּךָ וְאָמַת בְּעִירִי עִם קָבֵר אָבִי וְאִמִּי וְהִנֵּה | עַבְדְּךָ כֹּמָהֶם יַעֲבֹר עִם־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְעָשָׂה־לּוֹ אֶת אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ: ³⁹(40) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִתִּי יַעֲבֹר כֹּמָהֶם וְאִנִּי אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ וְכָל־אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ: ⁴⁰(41) וַיַּעֲבֹר כָּל־הָעָם אֶת־הִירְדֵן וְהַמֶּלֶךְ עָבַר וַיִּשָּׁק הַמֶּלֶךְ לְבְּרָזְלִי וַיְבָרְכֵהוּ וַיֵּשֶׁב לְמַקְמוֹ: ⁴¹(42) וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ הַגִּלְגָּל וְכֹמָהֶן עָבַר עִמּוֹ וְכָל־עָם יְהוּדָה הָעֹבְרִים אֶת־הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עִם יִשְׂרָאֵל: ⁴²(43) וְהִנֵּה כָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדּוֹל גְּבוּב אַחִינוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־הִירְדֵן וְכָל־אֲנָשִׁי דָּוִד עִמּוֹ: ⁴³(44) וַיַּעַן עַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרַב הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְלָמָּה זֶה חָרָה לְךָ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה הָאֲכֹל אֲכָלְנוּ מִן־הַמֶּלֶךְ אִם־נִשְׂאָת נָשָׁא לָנוּ: ⁴⁴(45) וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֵׂר־יָדוֹת לִי בַּמֶּלֶךְ וְגַם־בְּדוֹד אָנִי מִמֶּךָ וּמִדּוֹעַ הַקָּלְתִּנִּי וְלֹא־הָיָה דְּבָרִי רָאשׁוֹן לִי לְהַשִּׁיב אֶת־מַלְכִּי וַיִּקַּשׁ דְּבָר־אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל:

19:6^[1]

[19:18]

[19:31]

[19:40]

Chapter 20

¹וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשֵׁמוֹ שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי אִישׁ יְמִינִי וַיִּתְקַע בְּשֹׁפָר וַיֹּאמֶר אֵין־לָנוּ חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא נַחֲלֶה־לָנוּ בְּבִי־יִשִּׁי אִישׁ לֹאֲהֲלִיו יִשְׂרָאֵל:
²וַיַּעַל כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי וְאִישׁ יְהוּדָה דָּבְקוֹ בְּמַלְכָם מִן־הִירֶדֶן וְעַד־יְרוּשָׁלַם: ³וַיָּבֹא דָוִד אֶל־בֵּיתוֹ וַיְהוּשֶׁלֶם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשְׂר־נָשָׁיו | פְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיַּכְלִלֵם וְאֵלֵיהֶם לֹא־בָא וְתַהֲיִינָה צָרוֹת עַד־יוֹם מֵתוֹ אֲלֻמְנוֹת חַיּוֹתָם: ⁴וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַמְשָׂא הַזַּעֲקָלִי אֶת־אִישׁ־יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פָּה עֹמֵד: ⁵וַיֵּלֶךְ עַמְשָׂא לַהֲזַעֲקִי אֶת־יְהוּדָה וַיֹּחֲרֶהָ: ¹¹מִן־הַמוֹעֵד אֲשֶׁר יַעֲדוּ: ⁶וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישִׁי עֲתָה יָרַע לָנוּ שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי מִן־אֲבִשְׁלוֹם אֲתָה קָח אֶת־עַבְדִּי אֲדֹנִיךָ וְרָדְף אַחֲרָיו פֶּן־מִצָּא לוֹ עָרִים בְּצָרוֹת וְהִצִּיל עֵינָיו: ⁷וַיֵּצְאוּ אַחֲרָיו אֲנָשֵׁי יוֹאָב וְהַכְרַתִּי וְהַפְלַתִּי וְכָל־הַגִּבֹּרִים וַיֵּצְאוּ מִיְרוּשָׁלַם לְרָדְף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי: ⁸הֵם עַם־הָאֶבֶן הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וְעַמְשָׂא בָא לַפְּנִיָּהִם וַיּוֹאֲב חָגוֹר | מִדּוֹ לְבָשׁוֹ וְעַל־¹² חָגוֹר חָרַב מִצְמַדֶּת עַל־מִתְּנִיו בַּתְּעָרָה וְהוּא יָצָא וְתַפְּלָס: ⁹וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעַמְשָׂא הַשְׁלוֹם אֲתָה אֲחִי וְתַחֲזִי יְדִי־יָמִין יוֹאָב בִּזְקוֹן עַמְשָׂא לְנִשְׁקָלָו: ¹⁰וְעַמְשָׂא לֹא־נִשְׁמַר בַּחֲרָב | אֲשֶׁר בִּיד־יוֹאָב וַיַּכְהוּ בָּהּ אֶל־הַחֹמֶשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעֵיו אֶרְצָה וְלֹא־שָׁנָה לוֹ וַיָּמָת ס' וַיּוֹאֲב וְאֲבִישִׁי אַחֲרָיו רָדְף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי: ¹¹וְאִישׁ עֹמֵד עָלָיו מִנְעֵרִי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בַּיּוֹאֵב וּמִי אֲשֶׁר־לְדוֹד אַחֲרֵי יוֹאָב: ¹²וְעַמְשָׂא מִתְגַּלֵּל בְּדָם בַּתּוֹךְ הַמַּסָּלָה וַיֵּרָא הָאִישׁ כִּי־עֹמֵד כָּל־הָעָם וַיִּסֹּב אֶת־עַמְשָׂא מִן־הַמַּסָּלָה הַשָּׂדֶה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בֶּגֶד כֹּאֲשֶׁר רָאָה כָל־הָבָא עָלָיו וְעֹמֵד: ¹³כֹּאֲשֶׁר הִנֵּה מִן־הַמַּסָּלָה עָבַר כָּל־אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאָב לְרָדְף אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי: ¹⁴וַיַּעֲבֹר בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה וְכָל־הַבְּרִיָּם ס' וַיִּקְהֶלוּ¹³ וַיָּבֹאוּ אֶף־אַחֲרָיו: ¹⁵וַיָּבֹאוּ עָלָיו בְּאֲבֵלָה בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁכְּנוּ סָלְלָה אֶל־הָעִיר וַתַּעֲמֵד בַּחֹל וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יוֹאָב מִשְׁחִיתָם לַהֲפִיל הַחוּמָה: ¹⁶וַתִּקְרָא אִשָּׁה חַכְמָה מִן־הָעִיר שְׁמִעוֹ שְׁמִעוֹ אֲמֹרֵנוּ אֶל־יוֹאָב קִרְבַּ עַד־הִנֵּה וְאֲדַבְּרָה אֵלָיֶךָ: ¹⁷וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֲתָה יוֹאָב וַיֹּאמֶר אֲנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דְּבָרִי אֲמַתְךָ וַיֹּאמֶר שְׁמַע אֲנִי: ¹⁸וַתֹּאמֶר לֹאֲמֹר דְּבַר יִדְּבָרוּ בְּרָאשֹׁנָה לֹאֲמֹר שְׂאֵל יִשְׂאֵלוּ בְּאֲבֵל וְכֵן הִתְמוּ: ¹⁹אֲנִי שְׁלָמִי אֲמוּנִי יִשְׂרָאֵל אֲתָה מִבְּקֵשׁ לַהֲמִית עִיר וְאִם לִישְׂרָאֵל לָמָּה תִּבְלַע נַחֲלֶת יְהוָה: ²⁰וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי אִם־אֲבִלַע וְאִם־אֲשַׁחֲתִי: ²¹לֹא־יָכֵן הַדָּבָר כִּי אִישׁ מֵהָרָא אֶפְרַיִם שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי שְׁמוֹ נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדוֹד תִּנְרָאֲתוֹ לְבָדוֹ וְאִלָּכָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב הִנֵּה רָאשׁוֹ מִשְׁלַךְ אֵלָיֶךָ בַּעַד הַחוּמָה: ²²וַתִּבּוֹא הָאִשָּׁה אֶל־כָּל־הָעָם בַּחֲכֻמָּתָהּ וַיִּכְרַתוּ אֶת־רֹאשׁ שֶׁבַע בֶּן־בְּכָרִי וַיִּשְׁלְכוּ אֶל־יוֹאָב וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיִּפְצוּ מֵעַל־הָעִיר אִישׁ לֹאֲהֲלִיו וַיּוֹאֲב שֶׁב יְרוּשָׁלַם אֶל־הַמֶּלֶךְ: ²³וַיּוֹאֲב אֵל כָּל־הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וּבִנְיָה בִן־יְהוֹיָדָע עַל־הַכְּרַתִּי¹⁴ וְעַל־הַפְּלַתִּי: ²⁴וְאֲדָרָם עַל־הֵמָּס וַיְהוּשָׁפֵט בֶּן־אַחִילוֹד הַמִּזְכִּיר: ²⁵וְשׁוֹאֲ¹⁵ סֹפֵר וְצִדּוֹק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים: ²⁶וְגַם עִירָא הַיָּאֲרִי הִיָּה כֹהֵן לְדָוִד:

[20:5]

[20:8]

[20:14]

[20:23]

[20:25]

Chapter 21

¹וַיְהִי רָעַב בִּימֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת־פְּנֵי יְהוָה ס' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שָׂאוֹל וְאֵל בֵּית הַדְּמָיִם עַל־אֲשֶׁר־הִמִּית אֶת־הַגִּבְעֹנִים: ²וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם־מִיִּתֵּר הָאֲמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּעוּ לָהֶם וַיִּבְקֹשׁ שָׂאוֹל לְהַכְתָּם בְּקִנְאָתוֹ לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה: ³וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַגִּבְעֹנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וּבְמָה אֲכַפֵּר וּבְכִי אֶת־נַחֲלַת יְהוָה: ⁴וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַגִּבְעֹנִים אֵין־לָנוּ¹¹ כֶּסֶף וְזָהָב עִם־שָׂאוֹל וְעִם־בֵּיתוֹ וְאֵין־לָנוּ אִישׁ לַהֲמִית בִּישְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֵהֵאֲתָם אֲמָרִים אַעֲשֶׂה לָכֶם: ⁵וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלָנוּ וְאֲשֶׁר דְּמָה־לָנוּ נִשְׁמָדֵנוּ מֵהַתִּיצֵב בְּכָל־גִּבֹּל יִשְׂרָאֵל: ⁶יִתֵּן־לָנוּ¹² שִׁבְעָה אֲנָשִׁים מִבְּנֵיו וְהוֹקַעְנוּם לִיהוָה בְּגִבְעַת שָׂאוֹל בְּחִיר יְהוָה ס' וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֲתָן: ⁷וַיַּחַמֵּל הַמֶּלֶךְ עַל־מִפְּי־בִשֶׁת בִּן־יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוֹל עַל־שִׁבְעַת יְהוָה אֲשֶׁר בִּינְתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׂאוֹל: ⁸וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׁנֵי בְנֵי רָצָפָה בְּתִיאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׂאוֹל אֶת־אֲרָמִנִי וְאֶת־מַפְבֹּשֶׁת וְאֶת־חַמְשַׁת בְּנֵי מִיכָל בְּתִישְׂאוֹל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאֵל בֶּן־בְּרָזִלִי הַמַּחֲלָתִי: ⁹וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים וַיִּקְיַעם בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּפְּלוּ שִׁבְעָתָם¹³ יַחַד וְהֵם¹⁴ הִמָּתוּ בִּימֵי קִצִּיר בְּרָאשֵׁינִים בַּתְּחִלָּת¹⁵ קִצִּיר שְׁעָרִים: ¹⁰וַתִּקַּח רָצָפָה בְּתִיאָה אֶת־הַשֶּׁקֶט וַתִּטְהֹר לָהּ אֶל־הַצֹּר מִתְּחִלָּת קִצִּיר עַד נִתְרָמִים עָלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־נִתְּנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עָלֵיהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה וְאֶת־חֵית הַשָּׂדֶה לִילָה: ¹¹וַיִּגַּד לְדָוִד אֶת־אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רָצָפָה בְּתִיאָה פִלְגֵשׁ שָׂאוֹל: ¹²וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־עֲצָמוֹת שָׂאוֹל וְאֶת־עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בָּנוּ מֵאֵת בַּעֲלֵי יִבְישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּבּוּ אֲתָם מִרְתַּב בֵּית־שָׁן אֲשֶׁר תְּלוּם¹⁶ שֵׁם הַפְּלִשְׁתִּים בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת־שָׂאוֹל בְּגִלְבָּע: ¹³וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת־עֲצָמוֹת שָׂאוֹל וְאֶת־עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בָּנוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת־עֲצָמוֹת הַמוֹקְעִים: ¹⁴וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עֲצָמוֹת־שָׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן בָּנוּ בָּאֶרֶץ בְּנִימָן בְּצִלְעַ בְּקִבְרֵי קִישׁ אֲבִיו וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲשֶׁר־צָוָה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאֶרֶץ אַחֲרֵי־כֵן: ¹⁵וַתִּהְיֶה־עוֹד מַלְחָמָה לְפִלִּשְׁתִּים אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּירָד דָּוִד וְעַבְדָּיו עִמּוֹ וַיִּלַּחֲמוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד: ¹⁶וַיִּשְׁבּוּ¹⁷ בְּנֵי אֲשֶׁר | בִּילִידִי הָרְפָה וּמִשְׁקֵל קִינוּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקָל

נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את־דוד: ¹⁷ויעזרלו אבישי בן־צרויה ויך את־הפלשתי וימיתוהו אֲז נשבעו אנשי־דוד לו לאמר לא־תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את־נר ישראל: ¹⁸ויהי אחרי־כן ותהי־עוד המלחמה בגוב עם־פלשתים אֲז הכה סבכי החשתי את־סוף אשר בילדי הרפה: ¹⁹ותהי־עוד המלחמה בגוב עם־פלשתים ויך אלחנן בן־יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגיתי ועץ חניתו כמנור ארגים: ²⁰ותהי־עוד מלחמה בגת ויהי | איש מדין: ¹⁸ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם־הוא ילד להרפה: ²¹ויחרף את־ישראל ויכהו והונתן בן־שמעי: ¹⁹אתי דוד: ²²את־ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד־דוד וביד עבדיו: פ

¹[21:4

²[21:6

³[21:9

⁴[21:9

⁵[21:9

⁶[21:12

⁷[21:16

⁸[21:20

⁹[21:21

Chapter 22

¹וידבר דוד ליהוה את־דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל־איביו ומכף שאול: ²ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי־לי: ³אלהי צורי אֲחִסֶּה־בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחסם תשעני: ⁴מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: ⁵כי אפפני משברי־מוות נחלי בליעל יבעתני: ⁶חבלי שאול סבני קדמני מקשי־מוות: ⁷בצר־לי אקרא יהוה ואל־אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושוועתי באזניו: ⁸ותגעש: ¹¹²ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי־חרה לו: ⁹עלה עשן באפֹ ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ¹⁰ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ¹¹וירכב על־כרוב ויעף וירא על־כנפ־רוח: ¹²וינשׁת חשך סביבתיו סכות חשרת־מים עבי שחקים: ¹³מננה נגדו בערו גחלי־אש: ¹⁴ירעם מן־שמים יהוה ועליון יתן קולו: ¹⁵וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם: ¹⁶¹³ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת יוח אפו: ¹⁷ישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רבים: ¹⁸ויצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: ¹⁹יקדמני ביום ויהי יהוה משען לי: ²⁰ויצא למרחב אתי יחלצני כי־חפץ בי: ²¹ויגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: ²²כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: ²³כי כל־משפטיו: ¹⁴¹⁴לנגדי וחקתי לא־אסור ממנה: ²⁴ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: ²⁵וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: ²⁶עם־חסדי תתחסד עם־גבור תמים תתנם: ²⁷עם־גבר תתבר ועם־עקש תתפל: ²⁸ואתעם עני תושיע ועיניך על־רמים תשפיל: ²⁹כי־אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשקי: ³⁰כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג־שור: ³¹האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: ³²כי מי־אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: ³³האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי: ³⁴¹⁵³⁴משונה רגלי: ¹⁶¹⁶כאילות ועל במותי יעמדני: ³⁵מלמד ידי למלחמה ונחת קשת־נחושה זרעתי: ³⁶ותתן־לי מגן ישעך וענתך תרבני: ³⁷תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: ³⁸ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד־כלותם: ³⁹ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: ⁴⁰ותרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: ⁴¹ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ⁴²ישעו ואין משיע אל־יהוה ולא ענם: ⁴³ואשחקם כעפר־ארץ כטיט־חוצות אדקם ארקעם: ⁴⁴ותפלטני זריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדני: ⁴⁵בני נכר יתכחשורלי לשמוע אֲזן ישמעו לי: ⁴⁶בני נכר יבלו ויחרו ממסגרותם: ⁴⁷חי־יהוה וברוך צורי ויִלֵּם אלהי צור ישעי: ⁴⁸האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: ⁴⁹ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני: ⁵⁰על־כן אודך יהוה בגוים ולשמך אֲזמֹר: ⁵¹מגדיל: ¹⁷ישועות מלכן ועשה־חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם: פ

¹[22:8

²[22:8

³[22:15

⁴[22:23

⁵[22:33

⁶[22:34

⁷[22:51

Chapter 23

¹ואלה דברי דוד האחרונים נאם דוד ברישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: ²רוח יהוה דברבי ומלתו על-לשוני: ³אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: ⁴וכאור בקר יזרח-שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: ⁵כי-לא-כן ביתי עמאל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי-כל-ישעי וכל-חפץ כילא יצמיח: ⁶ובליעל כקוץ מנד כלם כילא ביד יקחו: ⁷ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: ⁸אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני | ראש השלשי הוא-עורך את-חניתו: ⁹^[1]^[2]^[3]על-שמנה מאות חלל בפעם אחת: ¹⁰ואחריו: ¹¹^[4]^[5]אלעזר בן-דוד: ¹²^[6]בן-אחתי בשלשה הגברים: ¹³עם-דוד בחרפם בפלשתים נאספושם למלחמה ויעלו איש ישראל: ¹⁴הוא קם ויך בפלשתים עד | כי-יגעה ידו ותדבק ידו אל-החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו ארלפסט: ¹⁵ואחריו שמא בן-אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהישם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: ¹⁶ותיצב בתוך-החלקה ויצילה ויך את-פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: ¹⁷ויורדו שלשה: ¹⁸מהשלשים ראש ויבאו אל-קציר אל-דוד אל-מערות עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: ¹⁹ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: ²⁰ויתאנה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית-לחם אשר בשער: ²¹ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבדמים מבאר בית-לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה: ²²ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים: ²³ואבישי אחי | יואב בן-צרויה הוא ראש השלשה: ²⁴והוא עורך את-חניתו על-שלש מאות חלל ולושם בשלשה: ²⁵מן-השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד-השלשה לא-בא: ²⁶ובניהו בן-יהוידע בן-איש-חיל: ²⁷^[1]^[2]רב-פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא יד והכה את-האריה: ²⁸^[3]בתוך הבאר ביום זשג: ²⁹והוא-הכה את-איש מצרי איש: ³⁰^[4]מראה ובד המצרי חנית ויך אליו בשבט ויגזל את-החנית מיד המצרי ויהרגו בחניתו: ³¹אלה עשה בניהו בן-יהוידע ולושם בשלשה הגברים: ³²מן-השלשים נכבד ואל-השלשה לא-בא וישמהו דוד אל-משמעתו: ³³עשה-אל אחי-יואב בשלשים אלחנן בן-דוד בית לחם: ³⁴שמה החרדי אליקא החרדי: ³⁵חלץ הפלטי עירא בן-עקש התקועי: ³⁶אביעזר הענתתי מבני החשתי: ³⁷צלמון האחתי מהרי הנטפתי: ³⁸חלב בן-בענה הנטפתי | אתי בן-ריבי מגבעת בני בנימן: ³⁹בניהו פרעתי הדי זנחלי געש: ⁴⁰אביעלובן הערבתי עזמות הברחמי: ⁴¹אליחבא השעלבני בני ישן והונתו: ⁴²שמה ההרי אחיאם בן-שרר האררי: ⁴³אליפלט בן-אחסי בן-המעכתי | אליעם בן-אחיתפל הגלני: ⁴⁴חצרו: ⁴⁵הכרמלי פערי הארבי: ⁴⁶יגאל בן-נתן מצבה | בני הגדי: ⁴⁷צלק העמני | נחרי הבארתי נשא: ⁴⁸כלי יואב בן-צרויה: ⁴⁹עירא היתרי גרב היתרי: ⁵⁰אוריה החתי כל שלשים ושבעה: ⁵¹פ

[23:8]

[23:8]

[23:8]

[23:8]

[23:9]

[23:9]

[23:9]

[23:13]

[23:18]

[23:20]

[23:20]

[23:21]

[23:35]

[23:37]

Chapter 24

¹ויסף אפי-יהוה לחרות בישראל ויסת את-דוד בהם לאמר לך מנה את-ישראל ואת-יהודה: ²ויאמר המלך אל-יואב | שר-החיל אשר-אתו שוט-נא בכל-שבטי ישראל מן ועד-באר שבע ופקדו את-העם וידעתי את מספר העם: ³ויאמר יואב אל-המלך ויוסף יהוה אלהיך אל-העם כהם | וכהם מאה פעמים ועיני אדני-המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: ⁴ויחזק דבר-המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את-העם את-ישראל: ⁵ויעברו את-הירדן ויחננו בערוער ימין העיר אשר בתוך-הנהחל הגד ואל-יעזר: ⁶ויבאו הגלעדה ואל-ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל-צידון: ⁷ויבאו מבצר-צר וכל-ערי החוי והכנעני ויצאו אל-נגב יהודה באר שבע: ⁸וישטו בכל-הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם: ⁹ויתן יואב את-מספר מפקד-העם אל-המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש-חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש-מאות אלף איש: ¹⁰ויך לב-דוד אתו אחרי-כן ספר את-העם | ויאמר דוד

אֶל־יְהוָה חֲטָאתִי מֵאֲדָשׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר־נָא אֶת־עֹנֶן עֲבֹדְךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מֵאֲדָ: ¹¹וַיִּקָּם דָּוִד בַּבֹּקֶר פ' וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־גֹּד הַנָּבִיא חֲזָה דָּוִד לֵאמֹר: ¹²הֲלוֹךְ וּדְבַרְתָּ אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ אַנְכִּי נוֹטֵל עֲלֶיךָ בַּחֲרֹלֶךְ אַחֲת־מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ: ¹³וַיִּבֹא־גֹד אֶל־דָּוִד וַיִּגְדֵּלֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ הִתְבּוֹא לָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים | רָעַב | בָּאֶרֶץ אִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִסָּךְ לִפְנֵי־צָרֶיךָ וְהוּא רֹדֶפְךָ וְאִם־חַיִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים דְּבַר בָּאֶרֶץ עַתָּה דַּע וְרֹאֵה מִה־אֲשִׁיב שְׁלָחִי דְבַר־ס: ¹⁴וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גֹּד צָרִלִי מֵאֲדָ נִפְלֵה־נָא בִּיד־יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמוֹ: ¹⁵וַיִּתֵּן יְהוָה דְּבַר־בִּישְׂרָאֵל מִהֶבְקֹר וְעַד־עַתָּה מוֹעֵד וַיָּמָת מִן־הָעָם מִדָּן וְעַד־בָּאֵר שִׁבְעַ שָׁבָעִים אֶלֶף אִישׁ: ¹⁶וַיִּשְׁלַח יְדֹו הַמֶּלֶךְ | יְרוּשָׁלַם לִשְׁחַתֵּהוּ וַיִּנָּחֵם יְהוָה אֶל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁחִית בְּעָם רַב עַתָּה הֲרָף יָדְךָ וּמִלֶּאךְ יְהוָה הִיָּה עִם־גֶּרֶן הָאֶרֶץ: ¹⁷וַיִּבְסִי־ס: ¹⁸וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה בְּרָאתָ | אֶת־הַמֶּלֶךְ | הַמִּכָּה בְּעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי חֲטָאתִי וְאֲנִכִּי הָעֹוִיתִי וְאַלֶּה הַצֹּאֵן מִה עָשׂוֹ תְהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי־פ: ¹⁹וַיִּבֹא־גֹד אֶל־דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הַקָּם לִיהוָה מִזִּבְחַ בְּגֶרֶן אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל: ²⁰וַיִּשְׁקֹף אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וַיִּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו וַיִּצָּא אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ אֶפְיוֹ אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל: ²¹וַיֹּאמֶר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל מִדְּוַע בָּא אֲדִנִּי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדֹו וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנֹת מַעֲמֶךָ אֶת־הַגֶּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לִיהוָה וְתַעֲצֵר הַמִּגְפָּה מֵעַל הָעָם: ²²וַיֹּאמֶר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ הַטֹּב בְּעֵינָיו: ²³וַיֹּאמֶר דָּוִד לַעֲלֵה לְעֹלָה וְהַמְרִגִּים וְכָלִי הַבֹּקֶר לַעֲצִים: ²⁴וַיִּבְרָךְ הַמֶּלֶךְ וְהַכָּל נָתַן אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל לַמֶּלֶךְ ס וַיֹּאמֶר אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ: ²⁵וַיִּבְרָךְ אֶל־אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל לֹא כִי־קִנְוָה אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לִיהוָה אֱלֹהֵי עֲלֹות חַנּוּם וַיִּקֶּן דָּוִד אֶת־הַגֶּרֶן וְאֶת־הַבֹּקֶר בַּכֶּסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים: ²⁶וַיִּבְרָךְ שֵׁם דָּוִד מִזִּבְחַ לִיהוָה וַיַּעַל עֲלֹות וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאָרֶץ וְתַעֲצֵר הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל:

¹¹24:14

¹²24:16

¹³24:18

¹⁴24:22

